

røde garde

AVISA TIL RØD UNGDOM

NR. 9 1975. PRIS KR. 2,-

RØDE GARDE

Avisa til RØD UNGDOM
Boks 2046
Grunerløkka, Oslo 5.

Postgiro 20 60 68.
Abonnementspris kr.20,- pr.år.
RØDE GARDE kommer ut
med 9-10 nr. pr. år.
Redaktør og ansvarlig utgiver:
Erling Maartmann-Moe.

valget—framgang for de revolusjonære

Valget i år viste tre klare tendenser: For det første en klar framgang og styrking av de revolusjonære kreftene i landet. Der Rød Valgallianse stilte til valg, viste tallene at vi var i stor framgang, i Oslo økte stemmetallet med 1000 siden valget for to år sida. Rød Valgallianse oppnådde plasser i kommunestyrene i Tromsø, Trondheim, Odda og Oslo, og var like ved å nappe et mandat fra SV i Nesna der vi fikk over 5 % av stemmene. Disse tallene viser at det revolusjonære alternativet vant stor framgang, og at RV-aktivistene har gjort en god jobb.

Men det revolusjonære alternativet gikk også kraftig styrka på andre måter ut av valgkampen: I løpet av noen måneder er det samla inn over 1,2 millioner kroner til valgarbeid og til nytt trykkeri. I valgkampen har vi knytta til oss et stort antall nye folk i organisert revolusjonært arbeid, og har spredd vår propaganda til ennå mange flere.

Den andre klare tendensen er tilbakegangen for SV. SVs stemmetall i år ligger under det SF og NKP oppnådde tilsammen ved kommunevalget i 1971, og i forhold til stortingsvalget ble SV mer enn halvert. Det er interessant å se at tilbakegangen er spesielt stor på store industriområder som i Oslo, og i Porsgrunn der SV mista 11% av stemmene.

Dette er bra, og en seier for klassekampen i Norge. Hvorfor? Fordi SV, det borgerlige arbeiderpartiet som prøver å framstille seg som det mest »sosialistiske» og »radikale», er kraftig avslørt i arbeiderklassen. SV er det største hinderet for å utvikle arbeiderklassen i Norge i revolusjonær retning, fordi de sjøl prøver å framstille seg som et sosialistisk alternativ til DNA. At klassen nå vender ryggen til SV er en seier, og viser at denne bløffen er i ferd med å rakne.

SV sjøl prøver å framstille det som om det er de indre rivningene i »partiet» som er årsaken til katastrofevalget. Dette er en løgn og en bløff. Det er SVs politikk folk har tatt avstand fra når de har

forlatt SV. Den grunnleggende årsaken til frafallet er at SV klart har markert seg som et imperialistisk agentur for supermakta Sovjet, og at bløffen med å »holde AP i ørø» er grundig avslørt. Det går ingen prinsipielle skillelinjer mellom SVs og APs politikk: De er begge borgerlige arbeiderpartier, men de støtter seg på hver sin supermakt.

Den tredje klare tendensen som viste seg i valget, var den lave deltakelsen, bare noe over 60%. Dette er et faktum som alle borgerlige politikere fra SV til Høyre bevisst unnlater å kommentere, fordi dette viser at folks tru på valg-sirkuset og de borgerlige politikerne er mindre enn på lenge. Det faktum at 1/3 av de stemmeberettigede rett og slett ikke så noen vits i å gi sin stemme til noen av de borgerlige partiene er et slag i trynet på politikerne og hele det systemet de representerer: Kapitalismen med dens narrespill av demokrati.

KONFRONTASJONSMØTENE

På en rekke steder utfordra ungdommer i Rød Valgallianse Sosialistisk Ungdom til konfrontasjonsmøter. På en rekke steder nekta SU å stille opp, på andre steder stilte de motvillig opp for å prøve å forsvare politikken sin. Dette viser at innrettinga på konfrontasjonsmøter, og innretninga på å vise at SV og SU ikke er for sosialismen og for arbeidsfolk som de sier sjøl, men tvert i mot for borgerskapets diktatur og statsmonopolkapitalisme, og at de konsekvent forrådde arbeiderklassens krav og kamp, var helt riktig. Konfrontasjonsmøtene skolerte mange ungdommer i kampen mellom marxisme og revisjonisme, styrka de revolusjonæres innflytelse blant ungdommen og svekka SUs.

DE REVOLUSJONÆRE VANT VIKTIGE SEIRE

Alle de borgerlige politikerne fra SV til Høyre framstiller valget som en seier for de borgerlige. Dette er løgn.

Det som har skjedd er en omfordeling

av stemmene mellom de borgerlige partiene, Høyre har tatt en del fra DnF og ALP, AP har tatt en del fra SV. Men de grunnleggende tendensene ved dette valget: Den lave deltakelsen, katastrofevalget for SV og framgangen for de revolusjonære kreftene er alle slag mot borgerskapet. Om Høyre jubler og SV gråter så står fakta fast: Folks tillit til de borgerlige partiene og til det parlamentariske systemet er svekka.

OPPGAVENE FRAMOVER

For oss er det en viktig seier og en god anledning til å avsløre parlamentarismen innafra at vi har fått folk inn i kommunestyrene. Men valget er bare ett av leddene i arbeidet for å avsløre kapitalismen og de borgerlige politikerne, og å bygge den revolusjonære bevegelsen.

Gjennom valgkampen har vi knytta mange nye kontakter og utbreidd vår innflytelse spesielt på arbeidsplassene. Over 100 000 har vist sin mistillit til det borgerlige arbeiderpartiet SV ved å sitte hjemme under valget. Dette betyr at svært mange har tatt avstand fra SVs degging av supermakta Sovjet, fra deres forræderi av kampen for arbeiderklassens daglige interesser i momssak, abortsak osv., og det betyr at det finnes en gryende bevissthet og mistillit til de borgerlige arbeiderpartiene.

Vår oppgave er å bygge videre på dette, utvikle kampen og fortsette arbeidet etter valget med å knytte til oss og utvikle et stort antall unge revolusjonære til å gå med i Rød Ungdoms rekke. Bare gjennom fortsatt hard kamp mot all opportuniste kan vi klare denne oppgaven.

Mange som tidligere har trodd på SV som et sosialistisk alternativ har vendt partiet ryggen ved dette valget. Til disse vil vi si: Ta et fullstendig brudd med det borgerlige arbeiderpartiet og bli med i den revolusjonære bevegelsen. Bare på denne måten kan vi slåss for sosialisme og revolusjon, mot supermaktene og for arbeiderklassens dagskrav.

klipp & kommentar

50 000 til rotasjon

Rød Ungdom har vedtatt å støtte Partiets innsamlingskampanje til nytt rotasjonstrykkeri ved å sette en egen målsetting på kr. 50 000 i høst. Dette kommer i tillegg til Partiets målsetting på kr. 150 000, og skal sendes inn til egen postgiro-konto: 2 26 19 07 og til Rød Ungdoms adresse: Rød Ungdoms rotasjonsfond, boks 610, Sentrum, Oslo.

Resultatene av innsamlinga vil følges hver eneste uke i Klassekampen i Rød-Ungdom-spalta på s. 6.

Vi oppfordrer alle Rød Ungdoms medlemmer og sympatisører til å følge opp den kraftinnsatsen som ble gjort i sommer, og gi så det merkes slik at bevegelsen kan få det nye trykkeriet i løpet av 1976!

klassekampen 2 ganger i uka abonner!

Fra nyttår vil Klassekampen, avisa til Arbeidernes Kommunistparti(m-l) komme med to nummer i uka, ett på 4 sider og ett som nå på 20 sider. Dette er et stort og viktig framskritt for partiets presse som har pressa seg fram pga. partiets stadig voksende oppgaver i den skjerpå klassekampen. For å være ei aktuell avis som virkelig skal ha en innflytelse på kampen, holder det ikke lengre å komme en gang i uka. To må til, og på sikt må avisa bli dagsavis.

Men altså fra nyttår to ganger i uka. For at dette skal bli mulig må løssalget øke med 2000 og nye 2500 abonnenter må verves.

Vi tror det er mange ungdommer som ikke kjenner godt nok til Klassekampen, også mange av Røde Gardes lesere, og vi vil oppfordre folk på det sterkeste til å tegne abonnement.

Klassekampen kommer nå ukentlig med aktuelt stoff fra streikekampene, fra kampen mot supermaktene, og med annet internasjonalt stoff. Men viktigst: Partiets politiske linje på alle viktige spørsmål i klassekampen i Norge og internasjonalt kommer i avisa.

Vi vil hevde at den som ikke følger skikkelig med i Partiets presse, følger ikke med i klassekampen i Norge og internasjonalt. Å følge med i Røde Garde er bra, men på ingen måte tilstrekkelig. Derfor oppfordrer vi alle Røde Gardes lesere til å abonnere på Klassekampen. To aviser i uka kommer til å koste kr 120,- pr. år, og hvis du abonnerer nå får du avisa gratis fram til jul!

Abonner sjøl og bestill vervelister og plakater fra:
Klassekampen,
Boks 2046 Grunerløkka
Oslo5.

RØD UNGDOMDELEGASJON I ALBANIA

Rød Ungdom har nylig hatt en delegasjon på besøk i Albania, inviteret dit av ungdomsforbundet BRPSH. Vi vil komme tilbake med stoff fra besøket i neste nummer av Røde Garde.

red.

Sosialistisk og progressiv litteratur

Ny katalog 1975

Inneholder ca. 3000 boktitler, tidsskrifter, plater og plakater.

I. TRONSMO A/S

Kr. Augustsgt. 19, Oslo 1

Bøkene kan bestilles pr. postoppkrav eller kjøpes direkte i bokhandelen. I tillegg til katalogen vil vi utgi en bokbulletin ca. 4 ganger i året (abonnement 10,- kr.). Katalogen blir tilsendt mot 3,- kr. i frimerker.

I BOKHANDELEN NO!

Boka får du i alle bokhandlar, Oktober-bokhandlane og Narvesen.

Hans Rotmo Vømmøl skuggsja

Mot Johansen-laget! Frå venstre: Johannes Johansen, Martin Sand, Gustav Leggen, Ole Rabben, Karl og Konrad Stuppulvold. Disse karane brukte snus og dynamitt og var med i krigen.

»Tyskeren villa undersøk bagasjen, og han fann ryggesekken hans Haugen og bynnt og kleim på en. Han kjent nå' hardt og rørliknanes i sekken og utbrøt: Waffe? Og så opna'n sekken og drog ut ei, - itj haggel, men ei sykkel-pump! Ja, Luft-waffe! sa'n Gustav Leggen. Idiot! sa tyskeren og slengt sekken fra seg og gikk.»

Kr 35,-

Per Sivle Forlag a/s

Postboks 44 1413 TARNÅSEN Tlf.11 4673

I 1963 vart Trondhjems Mek. Verksted slått saman med Akerkonsernet som foretok ein del nyinvesteringar for å gjere verkstaden meir profitabel og moderne. I dag vert det produsert småbåtar, ferger og forsyningskip. Etter at draumen om oljeproffitt tok tak i leiinga av konsernet har dei sett i gong produksjon av søyleføter til oljeboreplattformer.

– Sjøl om krisa ennå ikkje har slått fullt ut her på verkstaden, så kan me sjå teikn på at me ikkje kjem til å gå utanom, seier Svein Olav Aarlott som er hjelpearbeidar på TMV. Før så var det ein del småproduksjon her, men den har forsvunne. TMV som ein del av Aker-konsernet har hengt seg på olja. Men på grunn av tilhøva ved verkstaden er det ikkje mogleg å produsere større båtar og plattformer. I staden vert det produsert andre ting som trengs til olje-utvinninga, som

fitten til Aker-konsernet og TMV er at staten vert teken i bruk til å subsidiere med arbeidsfolk sine skattepengar og til å skaffe ordrar til dømes frå Sovjet, seier Bernt Skarlo som og er hjelpearbeidar på TMV. Me har jo alt det døme då industriminister Ulveseth var i Sovjet for å få ordrar der i frå. Om så Noreg får avtalar med Sovjet om oljeutstyr, kven andre enn Aker-konsernet skulle få dei? Dette syner jo og korleis Sovjet utnytter den krisa som skyt stadig fart i dei vestlege kapitalistiske

UNGE ARBEIDERE PÅ TMV:

reis kriseforlik i

føter til plattformer og forsyningskip. Men dette såkalla olje-eventyret kan jo ikkje vare i lengda, det vil verte overproduksjon. Og at dette og skulle gjelde her, syner dei utsegna direktør Skyberg har kome med. Han sa tidlegare i år at det kunne verte naudsynt å permittere opptil 200 mann.

– Det som kan redde pro-

landa for sjølv å vinne innpass der.

Om fagforeninga på TMV fortel Svein Olav at kamplina er i framgang. I 1972 vart det kasta ein klubbformann som heitte Vilhelm Vold. Han hadde då seti og tydelegvis seti godt, i 14 år. I den tida hadde han sørgd for at foreninga hadde vorte passivisert av samarbeidssnakk. Det som

gjorde at Vilhelm Vold vart kasta, var at han hadde drive underslag frå klubben. Han vart kasta med fynd og klem på eit medlemsmøte. Og det som syner kor nyttig han hadde vore for bedriftsleiinga er at han rett etter vart tilsett som personalsekretær! !

Men ennå finns det APerar og SVerar som gjer kva dei kan for å hindre at kamplina vinn fram. Me kan jo vise det med nokre døme. Under streike-kampane i fjor haust og vinter klarte AP og SV hindre at det vart vedteke støtte til telefonsentralmon-tørane.

Og midt under sluttkampane i Vietnam og Kambodsja så gjekk dei inn for at det skulle sendast pengar gjennom LO-innsamlinga og ikkje direkte til PRR.

På eit medlemsmøte for ei tid sidan om krisa der mellom anna LO-pampen Skytøen snakka varmt om Skånlandutval og Kleppe-pakkar, gjekk SV inn på ei line om å setje arbeidsfolk opp mot kvarandre. I staden for at alle arbeidarar måtte stå saman mot oppseiingar og permitteringar, var hovudproblemet

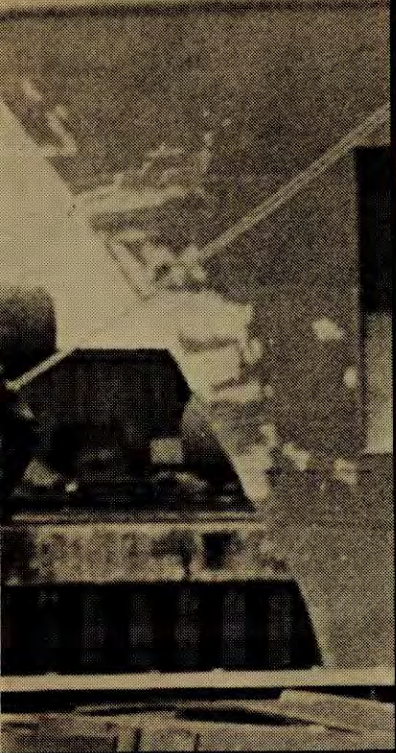
for SV kven som skulle seiast opp. Problemet for dei var om ein som hadde jobba 15 år og ikkje hadde familie eller om ein som hadde jobba 5 år og hadde familie skulle seiast opp først. Og det som skulle avgjere det heile var husleiga! Slike forsøk på å splitte tener berre kapitalen. Kravet må sjølvstakt vere at ingen skal seiast opp.

Når det gjeld tariffopp-gjeret til våren understrekar Bernt at det er særskilt viktig å ikkje la seg narre av AP og SV til å godta noko slags kriseforlik. Det er kapitalen si krise og det er dei som skal betale. For oss arbeidsfolk er det

berre ein ting som nyttar, det er å stille harde krav. For lærlingar er det viktig at dei kjører fram kravet om at dei skal ha 60% av fagarbeidar si

de viktigste krava:

Her kjem ei førebels liste over krav til tariffoppgjøret:

1. Eit generelt lønnsstilleg som fører til reell lønnsauke, som sikrar og hevar den disponible reallønna.
2. Heilautomatisk indeksregulering med full kompensasjon og lågt svingetall.
3. Generell arbeidstidsforkorting med full kompensasjon. Krev 35 timars arbeidsveke.
4. Mindre høve til overtid -

5. Ved permitteringar og oppseiingar skal ansiennitets regelen gjelde.
6. Vern om faga. Skjerping og innføring av fag-skiljeavtalar.
7. Nei til bruk av all slags pirat-firma, leige-firma osv.
8. Avtalefesta vern mot usaklege oppseiingar og i prøvetida.
9. Krav til betre arbeidsmiljø.

10. Full etterbetaling ved streik (frå avtalen går ut til ny vert inngått.)
 11. Frie forbundsvise oppgjør. Nei til kopling.
 12. Nei til tvungen voldgift.
 13. Nei til pakkeløysing.
 14. Eittårige avtalar.
 15. Nei til tariff-avgift.
- Dette er ikkje ei fullstendig liste. Folk må diskutere krava, konkretisere dei og gjere lista så god som mogleg.

Kampen mot tariffoppgjøret

løn første året, 70% andre året og 80% tredje året. Dette vil gjere at lærlingar og fagarbeidarar har sams interesse i at fagarbeidarane si løn vert høgast mogleg.

Ei anna viktig sak i denne tida er kva form oppgjøret

skal få. Om det vert samordna-oppgjør eller oppgjør for kvart einskild forbund. For oss arbeidsfolk kan det berre vere eit valg: Forbundsvisе oppgjør. Det er då me står sterkast. Det er viktig å reise ein kraftig opinion for

dette på arbeidsplassane før LO-leiinga skal avgjere oppgjørforma. LO-leiinga kjem nemleg til å gjere kva dei kan for å gjennomføre eit samordna oppgjør etter Skånland-

modell. Kjemp mot alle illusjonar om SV og AP og reis kravet om oppgjør for kvart einskild forbund, avsluttar Bernt Skarlo.

Aftenposten 7.10.75

Chansene øker for rigger til Sovjet

Såvidt Aftenposten erfarer, skal det na være økende muligheter for at Akergruppen kan gå av med seieren i konkurransen om hvem som skal levere de to bore-riggene som russerne akter å be-

stille for oljeleting i Det kaspiske hav.

I forrige uke var det kontaktmøter i Moskva mellom den norske produsent av H-3 riggene og representanter for russiske myndigheter. Det er på det rene at det innen årets utgang vil foreligge en avgjørelse fra sovjetisk side om hvor man vil plassere ordrene. Ved siden av Akergruppen er franske interesser sterkt inne i bildet, men nå tilsyneelatende i mindre grad enn før.

I Akergruppen får Aftenposten opplyst at man på møtene i forrige uke fikk skapt klarhet omkring flere viktige forhold i hele sakskomplekset. Hvis Akergruppen får tilslaget, vil selskapet få ansvaret for å bygge riggene i seksjoner som så skal fraktes til Leningrad. Herfra vil russerne overta ansvaret for den videre transport på innenlands vann-

veier til Det kaspiske hav. Iagfolk fra Akergruppen støttende til, de den endelige sammende to riggene og kdem for boring.

Formidlet Tøndens Akzo f 23. Rov Unie Hoog 227. Del

Tokyo MITSUBISHI

Gasio Comp. 589. C. Itoh 360. Hitachi 140. Honda Motor 568. Japan Oil SS 207. Komatsu 382. Kumaguni 546. Matsushita El. Ind. Mitsubishi Heavy Ind. 113. Nippon Oil 269. Nippon Steel 109. Ricoh Sec. 455. Ricoh 287. Sony Tokyo Marine Fire 510. Toray Jones Old Index 4.101,68 New Index 302,31 (+)

FASENE I TARIFFOPPGJØRET

Grovt sett kan ein dele tariffoppgjøret inn i 4 fasar. Den første fasen er den tida då ein diskuterer krava i dei einskild klubbane. Desse krava må for dei fleste forbunda sin del vere innleverte innan oktober/november.

Den andre fasen er tida frå krava er innleverte til forbunda og fram til forhandlingane tek til. Det er i denne fasen representantskapet til LO avgjer oppgjørforma. I denne tida er det viktig å reise kravet om forbundsvise oppgjør. LO-leiinga kjem nemleg til å gjere kva dei kan for at oppgjøret skal verte samordna, eit felles oppgjør for alle forbunda. For å hindre dette må det reisast ein kraftig opinion for forbundsvise oppgjør. Den tredje fasen er då pampane i LO sit i »knallharde» forhandlingar med NAF bak stengde dørar. Dette er eit formidabelt skodespel der folk skal verte narra til å tru at LO slåss beinhardt med NAF. Kanskje kan det verte »brot» i forhandlingane, streiketruge, for så å kome saman igjen og verte samde om eit resultat på 3 - 4 %.

Den fjerde fasen er då forhandlingsresultatet skal markedsførast. Då gjeld det for LO-leiinga å få folk til å stemme ja til det resultatet dei har kome fram til i »forhandlingane». I denne fasen er det viktig å gå hardt ut mot alle kriseoppgjør.

suspensjoner forbereder kriseforlik

Bedriftsklubben ved A/S Duplotrykk, i Oslo karatene i 1/2 år, to arbeidere i grafisk i Oslo har fått karantene, suspensjoner i jern og metall i Bergen, suspensjoner ved Nyland i Oslo. Politiske oppsigelser ved Åsgård sykehus i Tromsø.

Dette er foreløpig fasit etter et par ukers suspensjonsbølge mot revolusjonære arbeidere. Hvorfor kommer denne bølgen, og hvorfor kommer den nå?

Monopolkapitalen over hele verden er i krise, ei krise som er den hardeste siden 2. verdenskrig. Monopolkapitalen trues av overproduksjon, ordrene svikter, krisa brer seg. I Norge slo denne krisa ut i full blomst litt seinere enn i andre kapitalistiske land, men slår nå til for fullt. Krisa truer monopolenes profitt, og kapitalen vil som alltid prøve å velte byrdene av krisa over på arbeidsfolks skuldre. I ei krisetid er dette ekstra skjerp for kapitalen: For å redde profitten går den til oppsigelser, innskrenkninger, nedlegginger og prøver å holde lønna nede. Det er av avgjørende betydning for kapitalen å prøve å hindre at klassen reiser kampen mot dette og forsvarer sine interesser.

I den siste tida har arbeiderklassen i Norge vist at den har fingeren løst på avtrekkeren: Arbeidere har gått ut i streik for lønna og arbeidsvilkåra blant telefonsentral- og heismontører, protestene mot oppsigelsene ved Hammerverket har vært store. Vi står foran tariffoppgjøret og dermed store kamper. I ei slik tid er det avgjørende for monopolkapitalen å prøve å kvitte seg med og kneble de arbeiderne som mest konsekvent går i spissen for å reise kampen mot krisa: Kommunistene.

Monopolkapitalens taktikk med politiske oppsigelser har vist seg ikke å være god nok. De har skifta taktikk og tatt i bruk sine trofaste håndlangere i arbeiderbevegelsen SV og DNA til å kvitte seg med klassekjempere og starte en anti-kommunistisk bølge på arbeidsplassene.

Offensiven har vært forberedt lenge: Den begynte med borgerskapets framkjøring av nazistene for å skape hets mot «ekstremistene», fortsatte med hetsen mot ml-bevegelsens sommerleire og hetsen mot studentenes rettferdige husleieaksjoner, og har nå gått over i suspensjonsforsøk mot revolusjonære arbeidere. Offensivens endelige mål er å forby AKP(m-l), men for å gjøre dette må kapitalen prøve å illegalisere partiet i arbeiderbevegelsen. Formålet med alt dette er å kneble kampen på arbeidsplassene, fordi offensiven retter seg mot de mest kampvillige arbeiderne er det en offensiv som truer hele arbeiderklassens interesser.

Om redskapene? I alle disse sakene har DNA og SV stått last og brast for suspensjoner, for kapitalens interesser, også i det mislykka forsøket på å suspendere formannen i Sosiale etater i Oslo, som i stedet endte med en oppfordring til SVeren som sto bak til å trekke seg sjøl. Eksempler som er nye bevis for at DNA og SV er borgerlige arbeiderpartier: Kapitalens redskaper i arbeiderklassen.

Røde Garde har snakka med en av de suspenderte på Nyland i Oslo, Viggo Larsen.

AP og SV bak suspen- sjon- ene

— Hos oss begynte det med DNAerne og SVerne i klubbstyret inn for suspensjon.

Jeg satt sjøl i klubbstyret som representant for skiftkomiteen, var kjent som kommunist og ble spurt om jeg også mente at klubbstyret var klasseforrædere. «Ikke alle», svarte jeg, og dermed var det klart for suspensjon av meg også. Formannen i lærlingegruppa her nede blei også spurt, han svarte at han ikke var der til noe forhør, og blei dermed utelukka fra Oslofjordens skipsbyggerikonferanse som han hadde blitt valgt til tidligere. Det var etter at jeg i klubbstyret hadde stilt forslag mot suspensjon og for forsvaret av

POLITIKKOLLEK FØRER TIL
IKKE MINDRE, VOLD!

NEI

STÅ
NED FOLKEDEM

demokratiske rettigheter at jeg fikk dette spørsmålet.

— Hvilke metoder brukte klubbstyret i suspensjonene?

— Grunnen til suspensjonen var helt klar: At klasseforræderiet var blitt avslørt. Men argumentasjonen deres ble etterhvert vridd mer over på formalsaker, at Mugaas hadde gått til aviser med interne forhold for klubben osv. De var nødt til å vri det vekk fra kjerna i saka, permitteringsene, over på spørsmål som lojalitet osv. for å få suspensjonen til å passe bedre med vedtektene. Men det betyr ikke at dette ble gjennomført på lovlig måte: Under møtet ble det stilt krav om skriftlig avstemning, et

forslag som ikke fikk flertall. Da det ble gjort oppmerksom på at 1/5 var tilstrekkelig for å kreve skriftlig avstemning, svarte klubbformannen at «dette var ikke noe studentersamfunn». Heller ikke under sjølve avstemninga av saka ble det foretatt noen optelling, men det som er klart er at et stort mindretall stemte mot suspensjonene. Klubbformann Gunnar Nilsens (SV) uttalelser i Arbeiderbladet om «overveldende flertall for suspensjonene» er bløff.

— Hva er SVs og APs rolle i suspensjonene?

— Initiativet kom vel egentlig fra AP-gruppa her nede, men med SV som en aktiv pådriver. De borgerlige arbei-

derpartiene SV og DNA sto bak hele opplegget, forslaget, klubbmøtet og sjølve avstemningsopplegget. Direktøren har klokkelig unngått å uttale seg om suspensjonene, men innvilga sikkert med glede at møtet fikk gå en halv time ut over vanlig pause.

Det som er helt klart er at SV og AP i denne saka har gjort jobben sin akkurat slik ledelsen ønska det: Suspender kommunister og hele tida unngått å ta opp kjerne-spørsmålet til diskusjon: At ledelsen trua med permitteringer og innskrenkinger. De har prøvd å lede oppmerksomheten bort fra dette, og i stedet prøvd å piske opp kommunisthets. I denne saka

står SV og AP last og brast.

— Hva er din konklusjon etter suspensjonene?

— Vi kunne vel ikke fått noe bedre bevis for at den politikken vi har ført har vært helt rett. Under et valgmøte på jobben slo DNA-formannen av mikrofonen da RVs representant snakket om de borgerlige arbeiderpartiene. Denne saka har ennå en gang vist at det er nettopp det de er: Klasseforrædere som går kapitalens ærend ved å holde permitteringstruslene hemmelige, hindre kamp og forsvare ledelsens mulighet til å velte byrdene av kapitalens krise over på oss.

Etter suspensjonene har enkelte prøvd å pynte på begrunnelsen fordi dette blei litt for tydelig Haakon Lie-opplegg. Men det endrer ikke på at AP og SV går kapitalens ærend. Forsøkene på suspensjon, kommunisthets og hindring av kampen vil ganske sikkert fortsette. For vår del mener jeg at vi må stå fast på den linja vi har ført: Si sannheten, avsløre ledelsens hemmelighetskremmeri og reise kampen. Når vi blir angrepet er det viktigere enn noensinne å ikke vike fra kamplinja men å stå fast på å forsvare arbeiderklassens interesser.

Samtidig må vi reise kampen mot denne spesielle taktikken fra kapitalistene og de borgerlige arbeiderpartiene. Gjør som Hammerverkarbeiderne, vedta protestuttalelser mot suspensjonene, påvis sammenhengen mellom suspensjonene og kapitalens for-

KLASSEKAMPEN

PERMITTERINGSTRUSEL PÅ NYLAND VEST

— Folk er forbanna her på Nyland nå, etter at det ble kjent at bedrifta har planer om permitteringer. Det viser seg at arbeidsutvalget i klubben allerede den 26. juni ble informert om at det kunne bli aktuelt med permitteringer i slutten av 1975. Men de holdt kjeft om saka, forteller Brynjulf Mugaas, arbeider ved Nyland Verksted og nummer to på Rød Valgallianselista for Oslo.

— Arbeidsutvalget i klubben sitter to ledende SV-ere og en DNA-mann. SV's Ove Larsen sitter dessuten i styret for Aker-konsernet, og må ha visst om permitteringsplanene. Alle holdt de kjeft. Det er et eksempel som viser hvordan representanter for de borgerlige «arbeider»-partia vil møte krise!

Den første antydninga om framtidige permitteringer fikk arbeiderne da bedrifta lanserte planer for kantinedrifta som forutsatte at personalet der skulle innskrenkes. Denne saka har klubbens arbeidsutvalg trenert i hele sommer. Til tross for oppfordringer har de nektet å ta opp saka i klubbstyret og på klubbmøtet.

REVISJONISTENES «LINJE» FOR Å MØTE KRISA:
**SV/DNA I KLUBBLEDELSE
HOLDT KJEFT I 2 MNDR!**

søk på å velte krise over på arbeidsfolk. Reis kampen for demokratiske rettigheter i fagbevegelsen mot forsøkene på knebling og manipuleringer. Skal arbeiderklassen forsvare seg mot krise må vi fortsette kampen mot all reaksjon og opportunisme, og forsvare retten til å føre kamp. DNA, SV og kapitalistene håper med dette å skremme arbeidsfolk fra å reise kampen mot krise. Det vil bli å løfte en stor, tung stein for å slippe den ned på egne føtter igjen.

Franco fascis - men må knuses

Ved daggyr den 27. september ble fem spanske anti-fascister henrettet ved skyting av Francos fascistiske politi. Før dette hadde disse og 6 andre blitt stilt for »retten» i fascistiske domstoler og blitt dømt til døden, beskyldt for å ha drept medlemmer av Francos politi, »Guardia Civil». Dette er det foreløpig siste klare uttrykket for den økende desperasjonen blant Franco-fascistene og den frykten de nærer overfor den stadig økende og mer militante anti-fascistiske motstandskampen i Spania.

3 av de som ble skutt var medlemmer av den spanske anti-fascistiske revolusjonære og patriotiske fronten FRAP, de to andre av den baskiske frigjøringsorganisasjonen ETA. Fascistene hadde til hensikt også å henrette de seks andre, blant dem to gravide kvinner og den ene bare 19 år gammel. Men en stor massebevegelse i og utafør Spania tvang Franco til å benåde dem.

Dette er et klart bevis på at Franco-fascismen, som kom til makta med Hitlers hjelp før 2. verdenskrig, er i ferd med å vakle. Og det er ingenting tilfeldig ved at Franco slår spesielt hardt til mot FRAP. Under ledelse av det spanske kommunistiske partiet PCE(m-l) fører denne fronten videre det spanske folkets stolte tradisjoner i kampen mot fascismen, tradisjonene fra den spanske borgerkrigen 1936–39.

MOTSTANDSKAMPEN VOKSER

Når Franco går til slike henrettelser tross enorme protester internasjonalt er det uttrykk for at han har uover-

vinnelige problemer innad som fascistene tror de kan »løse» ved å ta livet av anti-fascister. Og den kampen som føres er virkelig en trusel mot Franco.

I mange år har den spanske

arbeiderklassen vært aktiv i store streiker, tross illegaliteten. Spania ligger i dag som nr. 2 i Europa når det gjelder antall streikedager i året. Men streiker alene kan ikke knekke fascismen. Det som skremmer Franco er at arbeiderklassen og bøndene er i ferd med å skape en virkelig sterk militant opposisjon mot fascismen. Stadige ulovlige demonstrasjoner som f.eks. i Madrid 1. mai med over 10 000 deltakere viser at opposisjonen ikke bare er sterk men også villig til å slåss. Av anti-fascistiske aksjoner som er gjennomført den siste tida kan vi nevne:

- den revolusjonære generalstreiken fra november til februar, der over 1. million arbeidere deltok over hele Spania i kamp mot fascismen.
- ildpåsettelsen mot Francos offiserskole - frigjøring av politiske fanger gjennom aksjon - den vellykka boikotten mot de fascistiske fagforeningsvalgene.

Det er den aktive kampen mot fascismen som tvinger Franco opp i hjørnet, og som

er bakgrunnen for de rene hevnaksjonene de har foretatt den siste tida.

For fortsatt å prøve å sikre sin stilling har fascistene innført den nye anti-terroristloven som gir politiet frie hender.

USA-IMPERIALISMEN

I den spanske borgerkrigen sto Franco med Hitler i ryggen mot hele den spanske arbeiderklassen. Kampen mot fascismen høsta enorm støtte blant arbeidere i alle land, og mange nordmenn var også i Spania for å slåss mot Franco. Med Hitlers direkte medvirkning klarte Franco å beseire anti-fascistene.

Etter den 2. verdenskrig sto Spania totalt isolert internasjonalt. Hitler-fascismen var slått, men Franco satt. Og han trengte allierte for å holde seg ved makta. USA trådte inn på arenaen som en varm forsvarer av Franco-fascismen og har i dag gjort landet til en halv-koloni. USA kontrollerer nesten all spansk monopolkapital, har 4000 soldater og 60 - 70 militære

SV mot FRAP

Tirsdag den 30. oktober arrangerte Det Norske Studentersamfund i samarbeid med Anti-fascistisk komite en demonstrasjon i Oslo mot Franco-fascismen som samla over 3000 deltakere. Demonstrasjonen nøyde seg ikke med bare å protestere mot dødsdommene, men ga sin fulle støtte til de kreftene i Spania som fører en aktiv revolusjonær kamp mot fascismen. En representant fra FRAP holdt apell.

Både SV og SU nekta å delta i demonstrasjonen, og tok dermed det samme standpunktet som revisjonistene i Spania, fascismen skal ikke bekjempes, men »erstattes» av

en »demokratisk» regjering bestående av revisjonister, kristelig-demokrater og misfornøyde folk fra Francos falangistparti. Men ikke nok med det: Begrunnelsen for å nekte å delta i demonstrasjonen fikk vi ved SVeren Rolf Dahl sitt innlegg i møtet i Oslo Samorg. dagen før: »Når det gjelder FRAP vil vi sikkert se at de havner sammen med de svarteste fascistiske kreftene i Spania! Revisjonistene i Spania og Norge betrakter altså folk som fører kampen mot fascismen som fascister. Fordøm dette grove angrepet på spanske revolusjonære - støtt revolusjonen mot Francos fascistregime!

baser i landet, Spania er antakelig det landet i Europa med flest utenlandske baser.

DEN DEMOKRATISKE JUNTAEN

Revisjonistene har stilt seg i spissen for å bygge opp noe som kalles den demokratiske juntaen. Dette er en ansamling av ledere fra revisjonistiske, sosialdemokratiske og kristeligdemokratiske partier og misfornøyde folk fra Francos eget falangistparti. Alliansen er altså en rein toppallianse, og på ingen måte noen massebevegelse. Den understøttes av de store eiendomsbesitterne (oligarkiet), av deler av finanskapitalen og prestskapet, og skal liksom danne et »demokratisk» regjeringalternativ som revisjonistene håper fascistene skal anse som det beste, evt. etter at Franco sjøl dør.

REVISJONISTENE

For Carillo-revisjonistenes linje er ikke å føre kampen mot fascismen. Tvert i mot. Carillo er ikke nådig når han

omtaler f.eks. FRAP og påstår åpent at FRAP er dirigert av Franco sjøl (samtidig som Franco myrder dem!). Ett eksempel til: Da Franco lanserte »valg» i de fascistiske fagforeningene så stilte revisjonistene opp egne kandidater og oppfordra på felles plakater med fascistene arbeiderne til å delta i valget. Fagforeningene i Spania er korporative, dvs. at ledelse og arbeidere er i samme forening, kontrollert av ledelsen.

FRAP og andre organisasjoner oppfordra til boikott av valgene, en parole som fikk enorm oppslutning.

Carillo har også støtte fra Sovjet-revisjonistene og har f.eks. fått oppretta egen radiostasjon i Tsjekkoslovakia som sender på spansk.

TURISTBOIKOTT

Det spanske folket er berøvet alle demokratiske rettigheter og lever under et beinhardt fascistisk diktatur. Franco prøver å pynte litt på fasaden ved å gi formell streikerett og tillate en del andre partier. En representant for FRAP karakteriserte streikeretten slik: »Det er lov å søke om å streike, men når man gjør det blir man satt i fengsel». I Spania er det hvert år like mange turister som det er innbyggere. Turismen er en direkte politisk og økonomisk støtte til fascismen og bidrar også til å legge landsbygda øde, noe som truer med å gjøre landområdene om til ørken.

Vi vil oppfordre alle revolusjonære og anti-fascister til å boikotte Spania som turistmål, og ta opp kampen med andre som har tenkt seg dit!

STØTT DEN AKTIVE MOTSTANDSKAMPEN!

Revisjonister og sosialdemokrater har et fromt men fåfengt håp om at Franco-fascismen skal falle sammen gjennom press utenfra og at demokratiske krefter skal ta over. AP karakteriserer fascis-

men som »gammeldags» og noe som vi burde vært kvitt i vår moderne tid.

Fascismen i Spania er ikke »gammeldags». Den er holdt oppe av USA-imperialismen og av spanske monopolkapitalister og eiendomsbesittere. Derfor er kampen mot fascismen uløselig knyttet til kampen mot disse kreftene, en revolusjonær kamp for å styrte dem. Protester, henstillinger og press er bra, men bare den som støtter de aktive kreftene i Spania støtter virkelig kampen mot fascismen.

»HEVN OVER VÅRE DØDE KAMERATER»

Reaksjonene på dødsdom-

mene har vært enorme, hundretusener spanske arbeidere gikk umiddelbart ut i generalstreik. Franco tror at han kan knuse kampen ved henrettelser. Men som vi ser her og alle andre steder: Undertrykking avler motstand. Dødsdommene vil føre til en storm mot Franco – en storm som vil bli hans grav.

Heltene fra Spania som ga sitt liv i kampen mot fascismen vil bli en ennå sterkere spore til det spanske folket om å føre kampen mot fascismen til ende.

**LEVE MINNET OVER DE FEM HELTENE!
LEVE FRAP!
DØD OVER FRANCO-FASCISMEN!**

hva er FRAP ?

FRAP er en enhetsfront som består av en rekke organisasjoner og enkeltpersoner som støtter FRAPs sekspunktprogram (se egen ramme). Blant de organisasjonene som deltar i og støtter FRAP er PCE(m-l), JCE(m-l) (ungdomsforbundet), den illegale fagforeningsopposisjonen OSO, en rekke bondeorganisasjoner som f.eks. Nouva Germania (bondeorganisasjon i Valencia) og landsbygdas folkeunion (UPC), den demokratiske universitetsføderasjonen (FUDE), føderasjonen av demokratiske gymnaselever (FEDEM), Kvinnenes folkeunion (UPM), samt en rekke mindre partier, lokale organisasjoner og enkeltpersoner.

Samordningskomiteer for FRAP ble danna i 1971, mens organisasjonen ble stifta i begynnelsen av 1974. FRAP har grunnorganisasjoner over hele Spania, i alle viktige byer, og støtter også FPOLISARIO, en frigjøringsorganisasjon i Spansk Sahara.

FRAPs 6-punktsprogram:

- 1: Gjennom revolusjonær kamp å styrte fascismen og jage ut USA-imperialismen.
- 2: Oppretting av en føderativ folkerepublikk som garanterer folkets demokratiske rettigheter og rettighetene til de nasjonale minoritetene.
- 3: Nasjonalisering av den utenlandske monopoleiendommen, og beslaglegging av oligarkiets eiendom.
- 4: Dyptgripende jordreform på grunnlag av beslaglegging av storeiendommene.
- 5: Likvidering av restene av den spanske kolonialismen.
- 6: Bygging av en hær i folkets tjeneste.

SV har helt siden 25. april 1974 hele tida forsvart og rost utviklinga i landet. Og hvorfor det? Jo, fordi utviklinga i Portugal nettopp er i tråd med den utviklinga SV ønsker for både Portugal og Norge. Altså kan vi lære mye om SVs framtidige politikk i Norge, ved å gå deres venner i Portugal nærmere etter i sømmene.

SV kaller styrkinga av den portugisiske klassestaten for »veien til sosialismen», akkurat som de kaller det sosialfascistiske Sovjet for »sosialistisk», sosialimperialistenes invasjon i Tsjekkoslovakia for »tragisk feilgrep», og krigsopprustninga til supermaktene for »fred».

HVORFOR KOM KUPPET?

I de seinere åra hadde frigjøringsbevegelsene i Afrika vokst seg stadig sterkere, og fascistene i Portugal led militære nederlag i sine gamle kolonier.

Samtidig slukte krigsøkonomien halvparten av den disponible statlige kapitalen.

Det fascistiske Portugal var på denne tida et halvføydalt land, med liten og dårlig utviklet industri, lav produktivitet og et lite »dynamisk næringsliv». Dette var altså situasjonen da »revolusjonen» kom. Var dette en revolusjon som ga arbeiderklassen makta? *Nei!* Kuppet rikka ikke ved borgerskapets makt, men hjalp dem til å innføre en mer »tidsmessig» form for kapitalisme, dvs. fjerne gamle

føydale overlevninger, og bygge opp en moderne kapitalistisk stat etter vestlig mønster.

Med andre ord: Borgerskapet *trengte* »revolusjonen». Militærkuppet, som ble ledet av ei gruppe offiserer, var nødvendig for å *berge* kapitalismen – og ikke på noe tidspunkt noe forsøk på å avskaffe den.

Det var blitt nødvendig å ta i bruk den borgerlige klassestaten på en ny måte, for å styrke kapitalistklassens framtid. Staten skulle tjene til å hjelpe borgerskapet ut av krisa.

Borgerskapet i Portugal trengte også ei »norsk etterkrigstid», ei tid når det sies til folket: Nå er alt bra, nå må vi gå sammen om å bygge opp landet vårt igjen. – Det

den portug

»sosialis

–en bløff

trengtes ei tid med en offensiv kelasamarbeidspolitikk. Det ble lagt fram en plan for »gjenoppbygging og modernisering» av landet. I denne planen ble arbeiderklassen manet til sparsomhet, disiplin og hardt arbeid.

REVISJONISMEN TAS I BRUK FOR Å STYRKE DET BORGERLIGE KLASSEDIKTATURET

Revisjonistlederne ble kalt hjem fra Moskva, hvor de hadde oppholdt seg de siste 16 åra. Revisjonistene trengtes som eksperter i styrking av det borgerlige klasseskildret.

Et enormt propagandaarbeid ble satt i sving: Det manglet verken på snakk om folkets makt, eller store løfter. Banker som ble overtatt av den borgerlige klassestaten ble omdøpt til »folkets bank», osv. Alt dette ble gjort for å styrke borgerskapets stat samtidig som det var nødvendig å servere dette overfor massene som sosialisme.

Monica Schanke (formann i SU) skriver i Friheten at hun ble rørt til tårer over »gjenoppbygginga» av landet. Hun nevner ikke at det er 10% arbeidsløshet i Portugal, og at revisjonistene med våpen i hånd tar over fagforeninger hvor arbeiderne ikke frivillig gir revisjonistene makta (bl.a. den kjemiske fagforeninga i Lisboa), og at folk i Lisboa-slummen (minst 100 – 150 000 bor der) får utdelt materiale til bedring av skurene sine, slik at slummen skal bestå, osv. osv.

SOSIALIMPERIALISMEN

Den vestlige kapitalismen er

inne i ei krisetid – men sosialimperialismen er på frammarsj. Og der den vestlige kapitalismen viser svakhet, står sosialimperialismen klar til å overta. I Portugal har sosialimperialistene kunnet trenge seg godt inn i landets økonomi.

Allerede nå har f.eks. Polen kontroll over en av de viktigste industrier – skipsverftsindustrien. Et annet eksempel: Da nasjonaliseringa førte med seg blokade av vinkjøp fra bl.a. USA og England, ble hjelp fra Sovjet påkalt av den revisjonistiske handelsministeren. Sovjet svarte da med å kjøpe vinen, til en pris under markedspris, kombinert med at Sovjet tvinger Portugal til å kjøpe varer de ikke har bruk for. Slik prøver sosialimperialismen å kjøpe seg kolonier i Vest-Europa med økonomiske kunstgrep, og hvorfor? Hvis vi tar en titt på kartet ser vi Portugals strategisk viktige plassering, og sosialimperialistene ønsker å benytte dette landet som en del av innringinga av Vest-Europa; et nyttig bruhode i den kommende verdenskrigen.

PCP – VERNER OM DE BRUNE FASCISTENE

PCP (revisjonistpartiet i Portugal) bekjemper »den brune fascismen», sier SV. La oss se litt nærmere på det.

Etter 25. april-kuppet forlangte folket i Portugal å få fjernet de gamle fascistene fra sine ledende stillinger, og få offentliggjort navna på de største svina. Dette ble *ikke* gjort – med stor støtte fra revisjonistene. Det finnes uen-

isiske men''

delig mange eksempler som viser at revisjonistene verner om de gamle fascistene, og vi skal nevne et par eksempler på det.

Da arbeiderne i avisa »*Journal do Comercio*» streika for å få fjerna den forhatte disponenten Carlos Mashado, prøvde PCP å sabotere streiken, ved bl.a. å kalle den »reaksjonær» og uviktig. PCP-organet »*Avanti*» gikk sterkt ut mot en solidaritetsstreik, satt i verk av arbeidere i nesten alle Lisboa-avisene.

Et annet eksempel: Flere masse møter i byen Moita krevde offentliggjøring av 51 medlemmer av fascistpartiet ANP. Igjen saboterte PCP. Folket ble lovet lista over navnene når den var ferdig. Men siden fikk folket beskjed om at det var blitt »vedtatt» (av PCP og andre revisjonister) at navna *ikke* skulle offentliggjøres.

Vi ser også at revisjonistene holder på gamle fascistere i statsapparatet med begrunnelse: »vi trenger eksperter». Revisjonistene har i posisjoner, som planlegging, industriminister osv. plassert folk, som under fascismen var noen av CUFs (det største monopolet i Portugal) beste folk. Joan Cravinho, som var sjef for planlegginga for CUF under fascismen, ble valgt inn i regjeringa som industriminister.

Martins Pereirs, som var leder for CUFs plankabinett, var statssekretær i planlegging i en regjering.

REVISJONISTENE I SPISSEN FOR BEKJEMPING AV REVOLUSJONÆRE

Da det ble nedsatt en kom-

misjon, for å granske og ødelegge arkivene til det forhatte fascistiske politiet, PIDE, ordnet revisjonistene seg slik, at de ble sittende alene igjen i kommisjonen.

De fjernet navnene på sine egne medlemmer fra arkivene, mens de sikra seg navnene på de revolusjonære. Disse listene skulle forbedres og bli til god hjelp. Den 28. mai i år, ble så 500 medlemmer av den revolusjonære gruppa MRPP arrestert.

HVILKEN VEI GÅR PORTUGAL?

Det skrives det flittig om i »*Friheten*» og »*Ny Tid*». Her skal det norske folk bli for-

talt, at militærkuppet var en revolusjon, styrkinga av den borgerlige staten er »sosialisme», sosialfascistiske agenter er »kommunister». Kort sagt at sosialfascistiske drømmer, blir til »veien til sosialismen».

Portugal er i dag et kapitalistisk land, hvor revisjonistene har stor innflytelse over utviklinga. Men en spontan antisosialfascistisk bevegelse er i ferd med å vokse fram.

En ung portugiser, som var i Norge, sa det slik: »Det hatet det portugisiske folket for følte for de brune fascistene, føler de i dag for sosialfascistene. Folket er i mot en hver form for fascisme, hvilken kappe den enn ifører seg.»

Revisjonistene i Portugal,

og våre hjemlige SVere påstår løgnaktig at enhver opposisjon mot sosialfascistiske overgrep er »fascistisk».

Nylig ble det arrangert en demonstrasjon blant bønder et lite sted i Portugal, den samle 4000 folk, og ble leda av de revolusjonære. Revisjonistene har begått voldtekt mot arbeiderklassen og dens teori, ved å propagandere fascistisk politikk som »kommunistisk». Og når partikontorene deres settes i brann, er dette bare et resultat av, at de høster som de sår.

Bare gjennom at folket i Portugal mobiliseres til kamp mot sosialfascismen, mot USA og Sovjetimperialismen og mot kapitalismen, kan Portugal bli sosialistisk.

Det nye sikkerhetspolitiet, Copcon sine styrker forfølger demonstranter. Under ett av ofrene for Copcons kuiler.

visesyngende borgerlige arbeiderpartier eller støtte til klassens kamp

I siste nummer av bladet »Vår Musikk» står det et intervju med kjente visesangere som Lillebjørn, Klevstrand, Geir Lystrup, Kalvik og Corell. Diskusjonen dreier seg stort sett om visetekster og politikk, og viser etter min mening at det er store og viktige motsigelser i »den progressive visebevegelsen». Kjernespørsmålet i disse motsigelsene er forholdet til arbeiderklassen.

De visesangerne som er interessante er de som sjøl kaller seg progressive. Det går et skille, men det burde gått et mye skarpere skille mellom sangere av typen Kalvik, Paus og Sunde på den ene sida, og folk som Lillebjørn, Klevstrand, Corell og Lystrup på den andre.

LITT OM FORMEN

Først litt om formen visesang. Jeg mener at det er en form som gir store muligheter. Visa er forholdsvis lett å oppføre med og lett å nå ut til mange med. Visesangen har sterke røtter i den nasjonale kulturen. Men viktigst: Visa krever tekst, en tekst som i motsetning til f.eks. i popmusikken stilles i sentrum og er lett å oppfatte for tilhøreren. Dette gjør at teksten blir det sentrale i visa, og etter min mening det avgjørende for å si om ei vise er god eller ikke.

»VISEBEVEGELSEN»

I Norge finnes det en slags bevegelse rundt visesangen. Den er populær, veldig mange spiller sjøl. I EEC-kampen spilte visa en sentral rolle i kulturen, og bidro til å styrke kampen mot imperialismen. Profils visebøker som kom-

mer ut jevnlig har vært og er til nytte i klassekampen.

Men det jeg skal konsentrere meg om her, er de kjente, mer eller mindre profesjonelle visesangerne som kaller seg progressive fordi disse på mange måter er retningsgivende for resten, de har et stort publikum og en politisk betydning.

STAGNASJON I VISEBEVEGELSEN?

Jeg vil hevde at dette er situasjonen blant en del av de progressive visesangerne i dag: Stagnasjon eller tilbakegang. De har utretta en god del bra: gjennom å dra opp visebevegelsen fremma den nasjonale kulturen og den politiske kulturen. I en bra utviklingstendens mener jeg Rudolf Nilsen-LPen var høydepunktet. Denne LPen er et utmerka eksempel på progressiv kultur som vi burde hatt mer av. Men hva er situasjonen nå? For å svare på dette må vi

finne ut av hva som er forholdet deres til arbeiderklassen i dag. Dette er det sentrale spørsmålet for enhver kunstner som kaller seg progressiv. La oss se på en del motsigelser som ligger i dagen bl.a. etter intervjuet i Vår Musikk.

OM Å SYNGE »OM POLITIKK»

I intervjuet går det fram at mange av visesangerne føler det

som et press at de skal »syng om politikk». Lillebjørn er redd for å måtte »tvangskrive» viser for at de skal fylle høye politiske krav, og han »har hatt inntrykk av at kjærlighetsviser har blitt kriminalisert av enkelte progressive». I samme intervjuet diskuteres begrepet politikk, og konklusjonen blir at »det er politikk i alt». Slik dette er stilt, mener jeg det bare tjener til å rettferdiggjøre at en ikke

VÅR MUSIKK

Visetekster-Nordiske kvinneplater-Kvedarstemma-Euro folk festival-Grand Prix-

Lokalreportasjer fra Bergen-Trondheim-Tromsø-Sommerens festivaler-Plateanmeldelser...

med Lillebjørn Nilsen, Finn Kalvik, Lars Klevstrand, Jon Arne Corell og Geir Lystrup

Årgang 2 Pris kr.5,-

konsentrerer seg om arbeiderklassens kamp, og i stedet skriver om »de nære ting», private, følelsesmessige saker.

For hva er situasjonen? Er det sånn at disse visesangerne skriver en rekke viser, deltar aktivt til støtte for arbeiderklassens kamper, støtter streiker gjennom viser og opp-tredener osv., men at kjærlighetsvisene har blitt neglisjert? Nei, dette er ikke situasjonen.

Jeg har inntrykk av at når politikk blir definert som »alt» og at »bannlysinga» (hvem det nå var som utlyste den?) av kjærlighetsviser er oppheva, så gripes viser om

Geir Lystrup

følelser og private ting begjærlig og framstilles som progressivt og bra politikk.

Jeg mener at det ikke er det, at det tvert i mot er borgerlig politikk når det viktigste mangler: Støtten til arbeiderklassens kamp. Rudolf Nilsen skrev fine kjærlighetsdikt. Men han skrev først og fremst om arbeiderklassens kamp. Nettopp fordi han hadde den klare bevisstheten om å tjene klassens kamp, kunne han også skrive bra kjærlighetsviser. Men dette er forutsetninga: Aktiv støtte til kampen, i ord og i handling. Her mener jeg at visesangerne ikke fyller sin oppgave i dag.

Hvor blir det av viser om de streikende telefonsentralmon-tørene, om bøndene på Hitra, om kampen mot supermak-tene?

Det går ikke an å stille spørsmålet sånn: Progressive visesangere skal ikke bare synges om politikk. Spørsmålet er: Hvordan kan en visesanger som kaller seg progressiv i det hele tatt la være å legge hovedvekta på å støtte klassens kamp? I inter-vjuet snakkes det som nevnt om »tvangsskriving av viser». For en progressiv visesanger

som virkelig støtter klassens kamp, kan jeg ikke skjønne at dette spørsmålet finnes i det hele tatt.

TO MÅTER Å SKRIVE OM ARBEIDERKLASSEN PÅ

Noen av dem vil si, at ja men jeg skriver jo om arbeiderne, om folks problemer, bolignød osv. Og det er sant. Men på hvilken måte? Støtter du kampen, eller bare beskriver du forholda? Det siste er ikke nok, begge deler må til. Lillebjørns vise på den siste LPen »Byen med det store hjertet», om han og kona som skulle ha leilighet er en slik beskrivende vise. Sant nok, men visa ender med at de går slukøret hjem fordi bolig-haien ville ha så mye penger. En situasjon mange opplever og kjenner, så det er ikke så nytt. Men det som mangler er kampen mot bolig-haien, det eneste som kan bidra til å forandre forholda slik at Lillebjørn slipper å beskrive den samme situasjonen om 10 år. Hvis en ikke kommer lenger enn å synes synd på arbeiderklassen og være sur på bolig-haiene, da er en ikke kommet særlig lengre enn borgerlig veldedighet, og

Lars Klevstrand

den bidrar ikke til å forandre noe som helst, til å reise kamp.

»VI SKAL JO HA NOE Å LEVE AV»

Dette er et argument som ligger i luften, sjøl om det sjelden uttales åpent, og som spiller en stor rolle for de som lever av å synges. Godt forståelig. Men hva er det uttrykk for når Lars Klevstrand det siste halve året har vært med på Jaques Brel-kabareten på det Norske teatret med franske, pene, romantiske viser? Er det fordi han vil ta »ett skritt tilbake for å ta to fram», ta en betalt jobb for å komme sterkere tilbake, eller

er det uttrykk for at han har tenkt seg framtida der? Jeg veit ikke. Men poenget er at argumentet slik det stilles »jeg skal jo ha noe å leve av» ikke setter noen grenser for oppor-tunisme.

En kunstner, en visesanger sprer ideologi, og derfor kan

Lillebjørn Nilsen

ikke en progressiv kunstner ta en hvilken-som-helst jobb. For en progressiv kunstner er det eneste som kan sikre framtida revolusjon og sosialisme.

Hvis en kunstner vil »sikre framtida» gjennom å ha gode kontakter med Polydor og TV, så må det før eller seinere bety brudd med en skikkelig politisk linje. En dag stilles spørsmålet om forholdet til arbeiderklassen uhyre skarpt.

En kunstner kan ikke legge opp virksomheten sin slik at han er sikra mot fascisme og krig, tvert i mot må han gå aktivt ut i kampen mot fascisme og krig.

Dessuten: Hvem har sagt at ikke arbeiderklassen kan fø en kunstner som stiller seg aktivt på klassens side? Selvfølgelig kan og skal den progressive bevegelsen kunne holde liv i proletariske kultur-arbeidere, ingen andre kan gjøre det.

Jon Arne Corell

VI HAR BRUK FOR PROLETARISKE KUNSTNERE!

Rudolf Nilsen-LPen var

som sagt et positivt blaff. Men jeg synes utviklinga etter dette er betenkelig. Hvis linja med at »alt» er politikk og bra seirer, og ikke forholdet til arbeiderklassen stilles skarpt, kan vi få folk som fungerer som en slags »visesyngende borgerlige arbeiderpartier». Folk som kaller seg progressive, men ikke støtter klassens kamp aktivt, hemmer kampen fordi de gir seg ut for å være noe annet enn det de er. Romantisert indignasjon over vanlige folks lidelser er ikke progressivt, det er å ligne med borgerlig veldedighet. Det snakkes om kjærlighet. Kjærlighet til klassen, og dermed klassens kamp og mål, er det vi har bruk for, det er det som kjennetegner en progres-siv kunstner.

På samme måte som borger-skapet trenger borgerlige arbeiderpartier til å forlede klassens kamp, trenger borger-skapet kunstnere som gir seg ut for å være progressive,

men som ikke støtter den kampen klassen fører for krava, for målet. Enhver må sette seg ned å finne ut om han fungerer som et alibi for borgerskapet eller som en støtte for proletariatet.

Motsigelsen er stilt, mulig-hetene finnes. Jeg håper på reaksjoner og kommentarer til dette innlegget både fra aktive utøvere og fra andre. leser, Oslo.

Roter Anti kriege tag 1975

1. september 1939 okkuperte Hitlers imperialisthær Polen. Dette betydde starten på den 2. verdenskrigen, en imperialistisk krig om nyfordeling av markedene, en krig mot det sosialistiske Sovjetunionen. Millioner av soldater og arbeidere ble kanonføde for imperialistenes kamp om verdensherredømme.

Siste helga i august i år demonstrerte over 5000 i Frankfurt, Vest-Tyskland mot supermaktens krigsforberedelser. »Roter Anti-krigstag», den Røde Antikrigsdagen ble arrangert første gang igjen under Munchen-olympiaden i 1972, siden den gang er 1. september gjort til en fast kampdag mot all imperialistisk krig og spesielt supermaktens krigsforberedelser.

Folk hadde strømmet til fra hele Vest-Tyskland til dagen i år: Utafor Frankfurt var det anlagt en teltleir med langt over 1000 deltakere denne helga.

Antikrigsdagen i år hadde kommet i stand gjennom et samarbeid mellom AKP(m-l)s broderparti i Tyskland, KPD/ML, og Røde Fane-gruppa (KPD). Under hovedparolene »Kamp mot de to største krigshisserne i verden, den sovjetiske sosialimperialismen og USA-imperialismen.» »Styrk enhetsfronten mot de to supermaktene», og »Den som vil fred, må kjempe mot begge supermakter», gikk toget gjennom Frankfurts gater. Toget var lagt an som en gigantisk propaganda-offensiv: Ruta var lagt gjennom deler av byens arbeiderstrøk, det ble drevet et intenst propagandaarbeid langs ruta, og toget var prega av en militant stil, med fine røde transparenter og eget orkester!

Etter toget ble det holdt et møte på en plass i byen. I talen til representanten fra KPD/ML ble det slått fast viktigheten av å slåss mot supermaktene, at man i kampen mot sosialimperialismen ikke i noe fall må støtte seg på USA-imperialismen. Taleren gjorde det også klart at den vest-tyske imperialismen var arbeiderklassen og folkets dødsfiende, og at man ikke kan alliere seg med den eller innlede borgfred med den. Han talte også om den nasjonale kampen i Tyskland, om kampen for et forent, uavhengig og sosialistisk Tyskland.

POLITIPROVOKASJONER

På Roter Antikriegstag i 1972 ble 5 personer arrestert og dømt til 1 1/2 års fengsel for å ha deltatt i demonstrasjonen. Langs ruta i år sto store politistyrker oppmarsjert. Politiet var bevæpnet med skjold, langkøller, hjelmer og pistoler, og hadde et stort antall biler, også 4 spesielle vannkanonbiler med to tårn på hver. Under møtet etter toget trakk politiet pistol mot demonstrantene, og en ble arrestert. Takket være deltakernes disiplin og harde motstand mot provokasjonene, ble den arresterte sluppet fri igjen.

Den store og vellykka mønstringa mot supermaktens krigsforberedelser, ble avslutta med »Internasjonalen».

Øverst t.v.: Ernst aust på talerstolen på kongressen. T.h. »Ungdom mot den imperialistiske krigen», »For et forent, uavhengig og sosialistisk Tyskland». Under: Fra demonstrasjonen.

”VOR- WÄRTS MIT DER ROTEN GARDE!”

Rote Garde, ungdomsforbundet til KPD/ML, arrangerte sin første kongress i forbindelse med Roter Antikriegstag i Frankfurt helga 30.–31. august.

I Stadhalle Offenbach utenfor Frankfurt var ca 2000 medlemmer og venner av Rote Garde samla til en politisk massemønstring under parolen »Ungdom mot den imperialistiske krigen».

Kongressen ble åpna av formannen i KPD/ML, Ernst Aust, lørdag ettermiddag. I sin tale gikk han inn på kampen mot de to supermaktene, krigsfaren og ungdomsforbundets oppgaver. Ernst Aust fortsatte sin tale og gikk spesielt inn på Rote Gardes oppgaver søndag formiddag.

På kongressen deltok en rekke utenlandske organisasjoner og venner av Rote Garde og KPD/ML; deriblant Rød Ungdom, Norge. Kamerater fra det nystarta JCMLF, ungdomsforbundet i Frankrike, unge medlemmer av PCBML, partiet i Belgia, fra den marxist-leninistiske organisasjonen Toufahn i Iran og Rød Ungdom holdt apeller og hilsningstaler. Fra Spania hadde representanter fra det illegale JCE(m-l) kommet direkte, og fortalte om kampen mot Franco-fascistene, imperialistene og revisjonistene i deres land, og om de resultater de sjøl hadde oppnådd i kampen. Fra ungdomsforbundet i Albania, BRPSH, fra Rød Ungdom i Sverige, fra MLR i Finland og fra det italienske ungdomsforbundet kom det skriftlige hilsninger.

I sin hilsningsstale gikk den norske representanten inn på supermaktene Sovjets framstøt mot Norge, fortalte om kampen mot supermaktene i Norge, og slo fast linja for kampen mot supermaktene og verdenskrigen: Arbeiderklassen og folket er den eneste krafta som kan knuse supermaktene, vende krigen til revolusjon, og knuse imperialismen for godt.

Søndag holdt altså Ernst Aust den andre delen av sin tale, og en representant for Rote Garde snakket også om oppgavene.

En agit-propgruppe fra Hamburg viste et stykke laga spesielt til anti-krigsdagen, som veksla mellom sketsj og sanger om kampen mot supermaktene og krigen.

På kongressen ble det også holdt hilseener fra tyrkiske studenter i Tyskland, fra ungdomsforbundet til KPD, apell til støtte for de dømte fra Roter Antikriegstag 1972, og en kamerat som lever illegalt i Tyskland talte til kongressen via lydbånd.

Kongressen var en stor manifestasjon av den tyske marxist-leninistiske ungdomsbevegelsens voksende styrke, en stor politisk mønstring, og bidro ikke minst til å styrke enheten og samarbeidet mellom de marxist-leninistiske ungdomsorganisasjonene i Europa.

HITRASTREIKE vokser i st

Hammerverket

Rettsaka til Hammerverkarbeiderne kommer opp akkurat mens vi er i trykken, så vi kan ikke bringe resultatene fra denne.

Hammerverkarbeiderne har ført en lang og heroisk kamp mot kapitalens og de falske arbeiderledernes sabotasje, for hele arbeiderklassens demokratiske rettigheter. Denne kampen vil helt sikkert fortsette uansett utfallet av rettsaka. Vi oppfordrer alle til å støtte Hammerverkarbeiderne fortsatt, og intensivere arbeidet mot alle former for politiske oppsigelser, på arbeidsplasser såvel som på skoler.

BESTILL MATERIELL!

Klassekampen har gitt ut ei 2-siders spesialavis om streikestøttearbeidet. Vi oppfordrer folk til å bestille denne, sammen med løpesedlene som Hitrabøndene og Hammerverkarbeiderne har gitt ut, fra støttekontoret og fra Klassekampen.

ta kontakt med streike - støttekontoret

På initiativ fra en del streikestøttekomiteer i Oslo-området ble STREIKESTØTTEBEVEGELSENS INFORMASJONSKONTOR nylig oppretta. Målsettingen med kontoret er at det skal kunne tilby løpende informasjon om alle kampene som er i gang, distribuere informasjons- og propagandamateriale og bistå med hjelp og råd til folk som er oppe i kamp.

Det har vært et viktig hinder i streikestøttearbeidet hittil at det ikke har vært godt nok samordna, og at det har vært mangel på informasjon. Derfor er opprettinga av dette kontoret et viktig framskritt.

Det er meget viktig at alle streikestøttekomiteer så snart som mulig skriver inn til kontoret etter informasjon, også for at kontoret skal ha fullstendig oversikt over komiteene i hele landet.

Adressa til kontoret er:

Streikestøttebevegelsens informasjonskontor.

Toftesgt. 68 Oslo 5 Tlf.: 35 71 52

Kontortid 10-17, lørdag 10-14.

»En streik som ikke vokser i styrke, vil dø hen», dette var en av de viktige lærdommene som ble trukket under streiken blant telefonsentralmontørene i vinter.

Skattestreiken blant bøndene på Hitra vokser, både i styrke og omfang. Når dette skrives er det forberedelser til streik i 3 kommuner i Møre og Romsdal, det er oppretta støttekomiteer blant bønder i bl.a. Aurland, Hadeland, Aurskog/Høland, Degernes, Rakkestad, Høllinda, Nettet, Skedsmo, Fagernes, i Nedre Telemark pluss en fellesaksjon for fylkene Hedmark, Oppland, Østfold og Akershus. I tillegg til dette har en rekke skoler, jordbruksskoler, soldatforlegninger, studentersamfunn og fagforeninger rykka ut med støtte til de streikende bøndene.

HVORFOR STREIKER DE?

Kapitalen i Norge med Arbeiderpartiet som håndlanger har ført en bevisst politikk som går ut på å rasere landsbygda i Norge. Middelet som er brukt er bl.a. å legge et skattetrykk på små og mellomstore bønder som gjør det umulig å fortsette å drive

bruket, de tvinges fra gard og grunn inn til byene. Skattestreiken på Hitra retter seg direkte mot kapitalens skatteplyndring og rasering av landsbygda. Bøndenes krav er:

1: Høyere pris for kjøtt og melk

2: Den høye statusoppskri-

N yrke

vinga må bort

3: Vekk med investeringsav-

gift på maskiner og redskaper

4: Folketrygda må bli trukket

likt med lønnstakere

5: Samme skattefrie sum for

barn med foreldre med gards-

drift, som for barn ellers

6: Dyrkingstilskuddet må

oppretholdes ubeskattet.

7: Kompensasjon for alle hel-

ligdager og fridager

8: Ved overdragelse av gard

fra far til barn eller nær slekt

må dette skje uten verdiopp-

skrivning.

La oss ta noen eksempler

på hvordan gardbrukerne blir

ramma av skatteplyndringa.

En traktor som i 1969 kosta

27 000 kr koster i dag 62 000

pga. prisstigning og skatte-

økning. Tilsvarende er det for

driftsmidler som kraftfor og

kunstgjødsel. En liter melk

ble i 1965 betalt med kr 0,75,

i 1975 med kr 1,20. Sammen-

likn dette med prisstigninga

forøvrig!

FORSVAR SJØLBERGINGA!

Siden 1949 har det blitt

nedlagt over 100 000 bruk i

Norge. Kapitalen og sosial-

demokratiet har pressa antall

bruk ned fra 213 000 til

115 000, og akter å fortsette

med denne politikken. Dette

har i hovedsak ramma små

og mellomstore bruk. Dette

har stor strategisk betydning

fordi det nedsetter Norges

sjølbergingsgrad. Med den

internasjonale situasjonen vi

står oppe i, med perspektivet

om at vi går mot en ny ver-

denskrig, er det viktigere enn

noensinne å forsvare sjøl-

berginga. Bøndenes aksjon

forsvarer dette kravet, mens

APs politikk gjør oss mer og

mer avhengig av imperialis-

men.

BØNDER—ARBEIDERE, FELLES KAMP MOT KAPITALEN

Sosialdemokratiet prøver å

sette bønder opp mot arbei-

dere. AP har vært og er en av

de fremste eksponentene for

utgjøre den sentrale krafta i

kampen for revolusjonen i

Norge. Når nå bøndene reiser

seg til kamp, er det uhyre

viktig at arbeidsfolk avslører

myten om at bønder snylter

på samfunnet osv. og trer akti-

vtivt støttende til slik f.eks.

klubben på ASEA-Per Kure

har gjort i Oslo. Dette er ikke

bare en allianse av strategisk

betydning, også i dag vises det

klart at bønder og arbeidere

har felles interesse av å stå

sammen mot monopolkapita-

len og dens stat. Denne

aksjonen beviser dette.

AVSLØR SVs FALSKE »STØTTE«

Under hele valgkampen

preka Berge Furre til aksjonen

og krava var »forståelige»,

men at »det var ikke et sosia-

listisk partis oppgave å opp-

fordre til skattestreik!» Den

massive støtta streiken har

fått har tvunget dem til å

skifte taktikk: Nå »støtter» de

streiken, men går i mot

krava! Argumentet deres er

at om Hitra bøndene får gjen-

nom sine krav, så vil det også

komme større bønder tilgode.

Men det er små og mellom-

store bønder som slås med

ryggen mot veggen. De utgjør

over 75 000 i landsmålestokk,

mens det finnes 2000 stor-

bønder. SVs linje er å holde

prisene for at storbønda ikke

skal få mer, men det vil sam-

tidig føre til fortsatt rasing

av de små bruka. Altså SVs

»radikale» krav retter seg

direkte mot de streikende, de

er streikebryteri.

STØTT SKATTESTREIKEN!

Hitrabøndene har tatt opp

en stor og langvarig kamp

som bare kan gjennomføres

til seier om alle de som har

interesse av å støtte kampen

gjør dette. Derfor må bønder,

arbeidere, studenter og skole-

elevener samle seg og gi de

streikende aktiv støtte. Denne

kampen er av strategisk be-

tydning, både for å forsvare

Norges sjølbergingsgrad, og

for å smi alliansen mellom de

revolusjonære klassene i

Norge.

BYGG STREIKE- STØTTEKOMITEER!

Trenger folk som er i streik

støtte? Arbeidere som går i

streik har mektige krefter

mot seg: Arbeidsgiverne, so-

sialdemokrater og revisjo-

nister i LO-toppen, borgerlig

presse og propaganda, og ikke

minst revisjonister og sosial-

demokrater som prøver å

knekke streiken. Kampene

det siste året har vist at om

arbeiderklassen er godt orga-

nisert kan f.eks. 250 telefonsentral-

montører vinne betydelige

seire over et monopol-

konsern som ITT. Samlet er

arbeiderklassen langt sterkere

enn kapitalen, men det forut-

setter at arbeiderklassen er

organisert. Vi vil hevde at

heismontør- og telefonsentral-

montørstreiken umulig kunne

ha seira uten streikestøtte-

arbeidet på arbeidsplassene og

ellers, spesielt gjennom støtte-

komiteene. Det samme gjel-

der Hamnerverkarbeiderne.

Ikke minst på grunn av sosial-

demokratiets klamme hånd

om fagbevegelsen trengs en

uavhengig organisering på sida

av vanlige kanaler til propa-

ganda-, pengeinnsamlings- og

støttarbeid. Dette gjelder

såvel på arbeidsplassene som

utafør.

Den støtten en streik får fra

klassebrødre og venner er livs-

nødvendig for å vinne seiren.

Den siste tida har vi sett et

økende antall streiker i

Norge, en streikebølge som

helt sikkert ikke kommer til å

avta. Dette stiller krav til oss

om å bygge permanente strei-

kestøttekomiteer.

støtte og propaganda for en

ny streik.

For det andre: Komiteene

må være breie, og mobilisere

et stort antall folk. Papir-

komiteer har ingen bruk for.

Det arbeiderklassen har bruk

for er store, breie og aktive

komiteer som virkelig mobi-

liserer mange til støttarbeid.

For det tredje: Komiteene

må ha sitt eget indre liv. Det

betyr at komiteene ikke bare

er en samling aktivister, men

komiteer med sjølstendige

diskusjoner som tar opp både

støttarbeidet og diskuterer

saker som streikebevegelsen,

krisa i kapitalismen osv. Alt

dette er en forutsetning for

virkelig å lage et sterkt og

stabilt streikestøttarbeid.

**VÆR PÅ VAKT
MOT REVISJONISTENE!**

Det har vært og er SVs og

NKPs linje i dette spørsmålet

at alt arbeid skal gå gjennom

fagbevegelsens kanaler. Dette

er ei linje som i praksis gjør

streiken avhengig av LO-

ledelsens velvilje, dvs ei sabo-

tasjelinje. De streikene vi har

hatt den siste tida, ville vært

utenkelig uten det støtt-

arbeid som har vært gjort,

uten streikestøttekomiteene.

Vær derfor på vakt mot

denne linja, diskuter den og

ta den opp i komiteene.

**HVOR SKAL
KOMITEENE OPPRETTES?**

Vi mener at de bør opp-

rettes på skoler og i bolig-

områder. Streikestøtte-

komiteene gjør det mulig å

knytte til seg et stort antall

aktivister i arbeidet, og å føre

egne diskusjoner og drive

skoleringsarbeid på dette om-

rådet.

Men det er ikke minst vik-

tig å opprette komiteer på

skolene. Arbeiderklassen er

den ledende klassen i kampen

mot kapitalen og for sosial-

ismen. Oppretting av komi-

teer på skolene er den beste

konkretiseringa av parolen

»enhet arbeider-elev», og det

er også i skoleelevenes interer-

ser. Den eneste måten skole-

elevener kan vente å få støtte

fra arbeiderklassen til sine

krav, en støtte som er helt

nødvendig fordi skoleelevener

som gruppe aleine ikke er

sterke nok, er at elevener gir

konsekvent politisk og øko-

nomisk støtte til arbeidsfolk i

kamp.

**HVORDAN SKAL
KOMITEENE JOBBE?**

For det første: Vi mener at

komiteene skal være perma-

nente, at de skal støtte strei-

kebevegelsen og til enhver tid

stå klare til å gå raskt ut med

**utmeldt SUer til
Røde Garde:**

SU er mot sosial- isme, for stats- kapital- isme

Anders Thorvik

Anders Thorvik er 17 år og jobber som landoppmåler i Trondheim kommune. Han bor i Stjørdal og har i 2 år vært medlem av Sosialistisk Ungdom, før han i sommer meldte seg ut og tok kontakt med Rød Ungdom. Røde Garde har gjennom flere intervjuer med utmeldte SU-ere, blant annet fra Oslo, Nesodden og Ålesund vist at den eneste veien for revolusjonære er å bryte fullt ut med den borgerlige ungdomsorganisasjonen SU.

Vi har bedt Anders fortelle om utviklinga i SU de to siste åra, og hva SU står for i dag:

Jeg blei medlem av SV-laget her i Stjørdal før valget i 1973. Vi blei ganske mange etter hvert, og 12 av oss skilte oss ut og oppretta eget SVU-lag. De fleste av oss var temmelig »ferske» og uskolert politisk. Personlig sympatiserte jeg med en del av de standpunktene SV sto for og var enig i mye av politikken, men kjente svært lite til den poli-

være i stand til å gjennomføre noen riktig politikk.

REVISJONISMEN

Etter hvert blei det utforma en slags teori innen SVU, men denne var på ingen måte revolusjonær. Det var en forvrengning av marxismen-leninismen, en revisjonisme som skulle vise seg å passe borgerskapet som hånd i hanske. Gjennom taktiske manøvrer på topp-plan, og ved at de hadde en viss støtte blant AIK-ere og uavhengige, fikk det 100% moskvatro KU stor innflytelse i SVU. Slik blei det til at det blei programfesta at Sovjet var et sosialistisk land, og en »hovedkraft i kampen mot imperialismen.»

Dette mens stadig flere forstår at Sovjet verken er sosialistisk eller noe »overgangssamfunn», men en aggressiv imperialistmakt som rivaliserer med USA om makta i verden.

tiske teorien. Skikkelige studier fantes så godt som ikke i SVU, flesteparten av SV og SVUs medlemmer har aldri studert marxismen.

Det blei derfor til at jeg leste en del på egenhånd, og på skolen skreiv jeg særopp-gave om Chile. Resultatet av de chilenske »SV»-ernes »fredelige» overgang til sosialismen kjenner vi alle, det førte til blodbad. Dette gjorde at jeg skjønnte nødvendigheten av at folket er væpna når de skal gjennomføre revolusjon, og at det etterpå er nødvendig å opprette proletariatets diktatur for å holde borgerskapet nede. Men dette er jo ting som både Marx og Lenin har påpekt gagg på gang. I SVU hadde vi ikke tilegna oss den revolusjonære teorien. Det er derfor klart at vi ikke kunne

I dag er verden vitne til en opprustning som øker og øker, og er villere enn noengang før. Og når i historia har opprustning ført til annet enn krig? USA er ei supermakt som er i tilbakegang. De har blitt slått militært i Indokina, samtidig er det krise og arbeidsløshet i det amerikanske næringslivet. Sovjet er på offensiven både økonomisk og politisk, de vinner innpass blant annet i de europeiske landa, samtidig som de prøver å fiske i rørt vann der USA har blitt trengt ut.

Før eller seinere må den ville kappestriden mellom supermaktene føre til verdenskrig, og Norge vil nok helt sikkert komme i skuddfeltet. I Murmansk ligger verdens største flåtebase hvor man stadig har landgangsøvelser, Norge er nemlig et meget viktig land strategisk sett.

Det skjer ting i verden nesten hver dag som bekrefter at det er slik utviklingen går i verden. Hvordan ligger så SV an i dette bildet:

1. mai 1974 blei endelig parolen »Sovjet ut av Tsjekkoslovakia» foreslått som støtte til det tsjekkoslaviske folkets kamp mot de russiske inntrengerne. I Oslo brøyt SV med Faglig 1. Mai front på denne parolen.

I India gjennomfører Indira Gandhi et fascistisk kupp og understøtta av Bresjnev. I SV blir dette framstilt som progressivt og et slag mot »de reaksjonære kreftene.»

I Portugal tar revisjonistene over etter gammelfascistene og utfører overgrep mot arbeiderklassen, mens SV jubler.

Enda mere alvorlig: De to supermaktene prøver å dekke over sin ville kapprustning ved å prate koselig om fred og avspenning, og de drikker dus under »fredskonferansen» i Helsinki. I stedet for å gjøre arbeidsfolk i Norge oppmerksom på faren for verdenskrig og oppfordre alle til å forberede seg på den, plaprer SV etter imperialistenes fredsprat, og oppfører seg dermed

akkurat som imperialistene ønsker. Og ikke nok med det. De sprer pasifismen i arbeiderklassen. For eksempel svarte Berit Ås i et intervju med Trønderavisa 30/8 følgende om revolusjon:

»Revolusjon, ja. Men jeg foretrekker en fredelig revolusjon, en fredelig overgang til sosialismen – slik det utviklet seg i Chile under Allende.»

Dette må vel passe som hånd i hanske både for vårt eget borgerskap, og for hvilken som helst angriper. For heller ikke mot USA-imperialismen er SV villige til å sloss. Det blir med store ord.

SU – FOR KAPITALISMEN

Økonomien har alltid vært et bedrøvelig kapittel i SU. Den viktigste inntektsposten SVU hadde var bidrag fra SV som igjen kom fra staten. Stor betydning hadde også

statsstøtte som vi fikk inn på studiesirkulene våre. Sommeren 1974 satte landsstyret i gang ei økonomikampanje for »høstens arbeid». Målet var 75 000. Ved årsskiftet fikk vi en oversikt som viste at det hadde kommet inn kr 9556,95. Siden hørte vi ikke et pip! Dette var SVUs »sjølbergning». I virkeligheten er SU helt avhengige av statlige midler. Dette viser ikke bare at SU ikke kan være noen revolusjonær kraft, men også at staten ser på SU som en nyttig »investering». Den norske staten er borgerskapets stat. Denne ønsker SV å få innpass i og overta DNAs rolle. Gjennom parlamentet vil de da gjennomføre sin »sosialisme», som går ut på å legge all privat industri under staten. Buskerud SV har jo blant annet sagt at vi allerede har flere sosialistiske bedrifter i Norge, som for eksempel postverket og NSB. I virkeligheten har SV her kastet seg over teoriene til Khrutsjov, idealet deres blir et statsmonopolkapitalistisk diktatur av russisk type.

MOT SOSIALISMEN

Det synet som jeg har på SU nå er sjølsagt ikke noe jeg har fått »over natta». Gradvis blei både jeg og mange andre klar over at det var noe gærært et sted, og vi blei etterhvert temmelig frustrerte. Vi ble frustrert over den politiske utviklinga i SU, og også over mer praktiske ting, som f.eks. Stormklokka, avisa til SU. Laget vårt solgte 50 eks. av hvert nummer, og det må være ganske bra, størrelsen på stedet tatt i betraktning. Men avisa var så dårlig at vi ble sure hver gang den kom, og det ble naturligvis vanskeligere å selge den.

Martin Gunnar Knutsen, Sovjet-revisjonismens fremste forkjemper i Norge.

Et nummer var så elendig at vi rett og slett ga alle eksemplarene til ei papirinnsamling istedet for å selge avisa.

Den eneste »sjelebot» vi etter hvert hadde å ty til var hetsen mot Rød Ungdom og m-l bevegelsen. For eksempel hadde vi veldig mye moro med sikkerhetspolitikken til Rød Ungdom, dekknavn på sommerleir o.l. Ikke før jeg i år opplevde provokasjonene fra politi og reaksjonære mot Rød Ungdom-leirene skjønnte jeg hvor viktig disse tinga var. I SU sentralt blei denne hetsen fulgt opp med ville utkjør mot »maoistene», og i »Stormklokka» hadde det i et intervju med italienske ungrevisjonister »falt ut» et avsnitt hvor de uttaler seg positivt om Kina.

BRYT MED SU. – SLUTT OPP OM RØD UNGDOM

Det var en masse saker som førte til at jeg til slutt ikke så andre utveier enn å melde meg ut av SU, sier Anders til slutt. For eksempel SUs uttalelse om nazismen vedtatt sammen med Unge Høyre. SUs frontpolitikk, abortsaka,

all hylinga om »aksjonsenhet med AUF» og mange andre eksempler. Det det er viktig å slå fast er at dette ikke må bli sett på som løse enkelttekstempler. Ikke noe er mer feilaktig enn å se på SV eller SU som: »De har gjort feil, men de har mange bra sider» eller »De fungerer nokså bra i dagskampen» osv. SU er en organisasjon som forsvarer kapitalismen, forsvarer imperialismen, og fungerer reaksjonært i dagskampen. Det er ingen unnskyldning for noen sosialist å være medlem av SU. Jeg vil derfor oppfordre alle som regner seg som ærlige sosialister om å bryte tvert med SU. Jeg veit at mange kamerater har blitt frustrerte og har blitt passive, har slutta med å drive politikk i det hele tatt. Men dette er jo akkurat hva borgerskapet ønsker, en passiv upolitisk ungdom. Nei, det eneste alternativet må være å slutte opp om den revolusjonære bevegelsen i Norge, de eneste som konsekvent går mot begge supermaktene, og arbeider for å forberede arbeiderklassen på verdenskrig. Gå med i Rød Ungdom oppfordrer Anders Thorvik helt til slutt.

kommunistisk veteran til Røde Garde

lær av erfaringene fra forrige krig

Me lever i dag i ei førkrigstid. Rivaliseringa mellom supermaktene USA og Sovjet vert stadig hardare. Dei strebar begge etter verdsherredøme. Denne rivaliseringa mellom supermaktene kan ikkje anna enn å føre til verdskrig, ein verdskrig der Europa liksom i dei to tidlegare verdskrigane vil vere brennpunktet. Dette krev at alle sanne progressive og anti-imperialistar førebur seg på at ein verdskrig vil kome. Det vil også seie at det er viktig å lære av dei erfaringane som vart høsta i siste verdskrigen.

Else Berg er ein av dei som kjempa aktivt mot dei tyske angriperane under 2. verdskrigen. Røde Garde har snakka med henne om dei erfaringane ho har frå tida før og under krigen.

BERRE KOMMUNISTANE SEIER AT FOLK MÅ FØREBU SEG PÅ VERDSKRIG

I dag liksom før siste verdskrigen er det berre kommunistane som átvarar folk mot verdskrig og seier at ein må førebu seg på krig. I 1927 skreiv Stalin »Det kan neppe vere tvil om at det viktigaste spørsmålet i dag er det om ein ny imperialistisk verdskrig. Det er ikkje spørsmål om ein svak og uklår »fare«, men ein verkeleg og aktuell trugsel om ein ny krig generelt, og ein krig mot Sovjet spesielt.»

— Det var i starten av 30 åra, eg var tenåring då, for-

tel Else Berg, det var lock-out og arbeidsløyse og me var sikre på at det ville verte krig, ein verdskrig. Eg hugsar når eg gjekk og selte Arbeideren og det sto at me måtte førebu oss på ein ny krig og stoppe dei, stoppe kapitalen sine forsøk. Men dei hjalp jo Hitler veit du. Hitler kom til makta i -33. Det første møtet eg hadde med Hitler-Tyskland var at det kom flyktningar til Bergen. Det var ein familie som kom. Dei var nødt til å flykte. Det var då me tok til å snakke om at me skulle ha gjort noko, førebu oss. Då og i 1932 på ein sommarleir der det var 2 tyske jenter.

Me som var i Norges Kom-

munistiske Ungdomsforbund kom jo saman med annan ungdom, men me var ikkje flinke nok til å få dei til å forstå kor alvorleg situasjonen var og kor farlege dei norske nazistane, dei som vart 5. kolonnistar var. Det var folk som lo og sa at det ikkje var noko å bry seg med. Men krigen prova det jo. At me skulle ha forbudt dei. Så ville ei framand makt ikkje hatt så mange hjelparar.

ILLEGALT ARBEID

— Under den første tida av krigen så prøvde dei å melde seg til å slåss, NKUarane. Dei prøvde å melde seg til kamp, var vekke i dagevis. Men dei fant ingen å melde seg til. Heime hos oss hadde dei møter og snakka om å danne illegale grupper. Mannen min kom med i Stein-organisasjonen. Det var ein organisasjon som var organisert frå postverket. Han var postmann han Kristian Stein. Det var mange postfolk som var med.

Karsten, mannen min sa at dei måtte vere forsiktige med namna sine. Dei hadde erfaringar frå andre land der mot-

standarane vart rulla opp.

Eg fekk jo dekknamn då eg kom med. Eg kom med då mannen min vart sendt til Tyskland og på det viset at dei som var ettersøkt måtte ha stader å bu. Dei kunne jo ikkje bu heime.

Den gruppa eg var med i hadde ikkje møter. Me traff berre i byen ein og to. Eg kjente ingen av dei, berre dekknamn.

Så fekk eg utlevert aviser. Det var det eg hadde med å gjere. Eg hadde ei heil veske med aviser og ein del adressar. Eg kom ikkje på å vere redd heller då eg for med det der. Rett som det var så vart det passkontroll, men dei kom ikkje på å undersøke kva me for med. I alle fall var eg heldig. Men eg hadde forskjellige adressar, og så var eg opplært til å gløyme dei. Så skulle dei levere avisene på husa til folk. Og eg brukte forretningen der eg jobba. Der delte eg ut avisene mine, pakka brødet inn i dei.

Den gruppa eg var med i var ei sabotasje gruppe. Dei sprengte mellom anna ein

knott-fabrikk og ein transformatorstasjon.

Det var ikkje alle som var ettersøkt som kunne reise til England eller Sverige. Og det var svært bra at me var heime. For tyskerane måtte ha stasjonert mykje folk i Noreg berre for det. Fordi dei visste det var så mange illegale grupper.

5. KOLONNISTAR VIL DET ALLTID VERE UNDER EIN KRIG:

— 5. kolonnistar vil alltid vere eit av dei viktigaste reiskapa til ei okkupasjonsmakt for å knekke motstandsørsla. Under krigen nytta tyskerane dei norske nazistane. Det var agentar innafor gruppene. I vår gruppe var det ein. Då to andre i gruppa skulle ta han

møtte Gestapo opp. Den eine av dei vart skoten men den andre kom seg unna.

Ei framand makt vil vere heilt avhengig av 5. kolonnistar. Det vil gjelde i ein ny krig og, dei vil ikkje klare seg utan. Me skaut jo nokre under krigen. Om me ikkje skaut dei, ville dei vere årsak til at mange andre vart skotne. Det var hardt, men det var ikkje anna å gjere. Eg hugsar ein som vart skoten på trikken i Bergen medan det var fullt av folk. Det var då trikken gjekk opp ein bakke. Han som skaut hoppa av då trikken gjekk opp. Ikkje før trikken hadde kome opp og han som skaut var sikker, vart det gitt beskjed slik at trikken stoppa. Folk sa ikkje noko for at 5. kolonnistar vart skotne. Det var jo krig.

Fra en Spania-aksjon i 1937

Else Berg.

ME MÅ VERE FORSIKTIGE!

— Eg var på sommarleirane i år. Og så har eg sett korleis avisene skreiv om at me dekkjer oss til. Men eg syns ikkje me kan vere forsiktige nok. Med å passe på vår identitet og slikt. Me må jo ha nokre som står fram offentleg, men me treng ikkje gjere det i utide. Det er fint at me passsar oss. Me må gjere det.

dom, AKP(m-l) og NKS som seier at det vil kome ein ny verdenskrig. Derfor er det viktig at politikken vår kjem ut slik at me kan vere førebudde til krigen. Og eg vil oppmode ungdom til å ta kontakt med Rød Ungdom, verte medlemmar og kjempe mot krigsfaren.

DET VERT NY VERDSKRIG IGJEN

— Ja, det er heilt sikkert det. Det vil kome ein ny verdenskrig. Stoda i dag er heilt likeins. Imperialismaktane kjempar om å oppnå verdsherredøme. Det kan nok vere trasig for meg å sjå på Sovjet i dag. Men me må berre sjå det i augo. Det er ikkje anna å gjere, noko anna ville vere å svike. Me må gjere kva me kan for å førebu folk på ein ny verdenskrig.

SLUTT OPP OM RØD UNGDOM

I dag er det berre Rød Ung-

«lik rett til utdanning» - en avledningsmanøver

NGS' landsstyre har vedtatt at «lik rett til utdanningsarbeidet» er høstens viktigste oppgave. Vi hevder at aksjon mot statsbudsjettet er høstens hovedoppgave, og mener «lik rett til utdanning»-parolen er en feilaktig parole. Vi skal her forklare hvorfor vi mener en slik parole bare kan avspore elevkampen, og føre den inn i et blindspor.

»LIK RETT TIL UTDANNING» - EI NY LINJE

SU har gått i spissen for å nydefinere parolen «lik rett til

for studier ikke retta inn på kamp, kan ikke bli annet enn ei pratelinje.

SUs LINJE - REFORMISME

Utgangspunktet for «lik rett...»-linja er å kjempe for «en bedre skole». En skole som har en undervisningsform som gir alle like muligheter. En skole som også har med arbeiderklassens idegrunnlag i lærebøkene osv. Her lukes konsekvent ut følgende faktum: skolen er borgerskapets skole, preiker borgerskapets livsanskuelse og tjener borgerskapets interesser, så lenge vi

vil en slik ørkesløs diskusjon aldri kunne ende med noen brei enighet. Tvert om vil den splitte elevene. Slik vil elevbevegelsen bli kjørt ut i et blindspor og splittes av motsigelser.

NEDPRIORITERER STIPENDKAMPEN

En helt nødvendig følge av «lik rett...»-linja er ei nedprioritering av kampen for elevenes økonomiske kår. UH har jo lenge sagt at innholdet i skolen er det viktigste. SU hevder fortsatt at full stipendfinansiering er en forutsetning for «lik rett til utdanning». Men hvordan kan en egentlig si noe annet. Når en ikke har råd til å gå på skolen spiller skolens form ingen rolle.

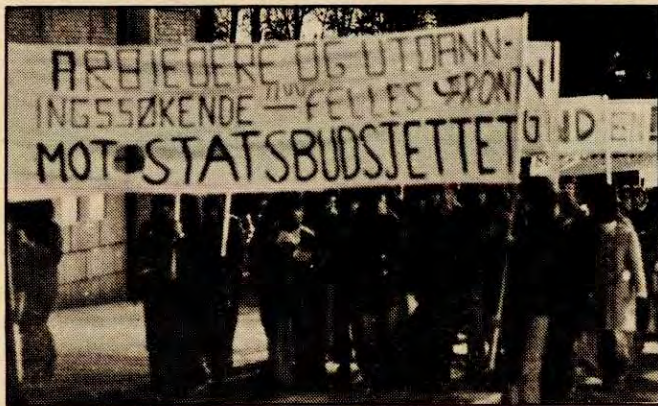
Men stipendkampen er nå blitt ett av fem felter. Det i seg sjøl vil medføre en nedprioritering. Videre legger SU

opp til studier og diskusjon som *ikke* retter seg inn på stipendkamp, men tvert imot mot kampen! Et av hovedformålene med avledningsmanøvreren «lik rett til utdanning» er å nedprioritere, og i realiteten nedlegge, stipendkampen.

STATSBUDSJETTAKSJON

Ei nedprioritering av stipendkampen kommer først fram i forbindelse med høstens statsbudsjett. Alliansen SU/UH går inn for studier om «lik rett...». SU har gått inn for *forberedelser* til aksjon, men saboterer disse forberedelsene ved sine studier, og f.eks. ved Elev-70. Videre snakkes det om at kravene skal stilles ut fra «lik rett til utdanning» som hovedkrav.

«Lik rett...»-linja innebærer ingen aksjon mot statsbudsjettet!

utdanning». De har gitt den et nytt innhold, og gått i spissen for å omdøpe økonomiske kår-arbeidet til «lik rett...»-arbeidet. Som det står i NGS' «lik rett...»-hefte, innebærer dette nye «kamp for en bedre skole» som vil realisere «lik rett til utdanning». Kampen vil gå på 5 felter, deriblant stipendforholdene, skolens form og skolens innhold.

STUDIER I STEDET FOR KAMP

Siden «lik rett til utdanning» er ei ny linje, må den studeres først. Derfor hevder SU/UH at studier av heftet blir en viktig oppgave i høst. Men dette heftet er ikke retta inn på kamp mot statsbudsjettet. Alliansen SU/UH har vedtatt at konferansene ikke skal rettes inn på statsbudsjett-aksjon osv. SU/UHs studier er *ikke* studier for kamp. Innholdet i studiene er da sjølsagt deretter. Ei linje

lever i et kapitalistisk samfunn.

Når SU vil kjempe for endringer i skolens innhold og form, er det ikke annet enn å reformere borgerskapets indoktrinering de ønsker. I «lik rett...»-heftet snakkes det pent om «skolens oppgave å høyne det kulturelle, sosiale og politiske nivå». Hva annet gjør SU da enn å organisere og løse oppgavene som borgerskapets skole skal løse. «Lik rett...»-linja er i sitt utgangspunkt reformisme!

SPLITTE ELEVENE OG NEDLEGGE KAMPEN MOT STATEN

Denne reformistiske linja krever også en diskusjon i elevbevegelsen om hvordan innholdet og formen i skolen skal være. En slik diskusjon nå vil for det første ta oppmerksomheten bort fra staten, og over på uenighet elevene imellom. For det andre

Sosialistisk Ungdom går i mot at NGS skal ta opp kampen for sjølbestemt abort slik NGS' jentekonferanse gikk inn for. SU bruker NGS' frankeringsmaskin til å sende ut egen internpost til sine lag. De går i mot at det skal forberedes kamp mot statsbudsjettet fra NGS side, og prioriterer i stedet studier på linja med »lik rett til utdanning» — et opplegg de har laga sammen med Unge Høyre.

Dette er ikke vakling på enkeltsaker fra SUs side, men ei linje for å nedlegge elevenes kamp mot monopolkapitalen og dens stat, og for å kneble de som vil reise denne kampen. I denne artikkelen skal vi ta for oss noen av de siste sakene som viser hvilken linje SU står på i elevkampen.

SU

sensurerer

Elev 70

SU/UH mot aksjon mot statsbudsjettet

For eller mot statsbudsjett-aksjon i høst er et viktig spørsmål. Derfor har et *viktig spørsmål* vært om en kan slå fast aksjon mot statsbudsjettet før det foreligger. UH sier nei. SU måtte endre taktikk på siste landsstyremøte i NGS, og sa ja til *forberedelser* til aksjon. Dermed prøver de å redde den radikale maska uten forpliktelser. Deres forberedelser er jo nettopp det som er behandla ovenfor: nedleggelse av kampen. SU nekter å gå inn på noen diskusjon om hvilke krav aksjonen skal stille, om penga skal tas fra monopolene osv. Denne diskusjonen er en forutsetning for aksjon. Derfor kan vi slå fast at den reaksjonære alliansen SU/UH bare bruker forskjellig taktikk for å nå samme mål: ikke statsbudsjett-aksjon!

Kneble kamplinja!

Den reaksjonære alliansen propaganderer ikke bare sin elevfiendtlige politikk. De knebler også de som står på kamplinja. I siste Elev-70 ble et innlegg om sjølbestemt abort fra jenteansvarlig i NGS sensurert bort, mens et inn-

legg om boikott operasjon dagsverk ble kutta ned på og gjemt bort blant reklame. Ved hjelp av sensurering, falske underskrifter på debattinnlegg og såkalte »tekniske vansker» har Elev-70 blitt en fraksjonsavis for SU. Resultatet av kritikken av 1. nummer etter ferien er at UH har styrka sin posisjon i redaksjonen. Vi oppfordrer alle til å vedta kritikk av siste Elev-70, av det som står og av kneblinga. Videre vedta støtte til den løpeseddelen om kneblinga, som er sendt ut av mindretallet i NGS' sentralutvalg.

SU mot sjølbestemt abort

Den elevfiendtlige alliansen SU/UH er også klar i abort-saka. UH går åpent mot sjølbestemt abort-kravet. SU har sagt saka må diskuteres bedre. Siste landsstyremøte tok saka opp på nytt. SU foreslo et arbeidsopplegg for »abort-debatt». UH vil ikke diskutere saka, mens resten av landsstyret ville at NGS nå skal *kjempe* for sjølbestemt abort. SU-forslaget ble nedstemt. Da kunne SU velge: for eller mot sjølbestemt abort som et NGS-krav. SU stemte imot! Klarere kan det ikke gjøres.

reis kampen mot statsbudsjettet!

I begynnelsen av oktober legger regjeringa fram forslaget til nytt statsbudsjett. Statsbudsjettet legger grunnen for regjeringas økonomiske politikk hele neste år — her bestemmes rammene for bevilgninger på de forskjellige områdene, her fastslås subsidier til monopolkapitalens krise, her bestemmes elevenes og studentenes økonomiske kår.

HVA ER ET STATSBUDSJETT?

Statsbudsjettet er monopolkapitalens stats forslag til fordeling av de midlene som staten har tilegna seg gjennom skatter på folket og andre inntekter. Statsbudsjettet er derfor et klassebudsjett, en del av utbyttinga av det norske folket. Derfor kan vi — uten å ha analysert budsjettet helt konkret foreløpig — slå fast nå at budsjettet vil ramme arbeiderklassen og elevene, og at vi må reise kampen om budsjettet.

Statsbudsjettet er elevenes lønnsoppgjør. Her bestemmes lån, stipend, rammetimetall og andre tilskudd. Budsjettet vil også helt sikkert ramme elevene gjennom at det slår fast at momsens skal opprettholdes.

Vi mener at følgende krav står sentralt for elevene i kampen om budsjettet:

- 125 rammetimer
- bort med momsens
- lån og stipendkrav
- arbeidsløshetsstrygd til alle uten arbeid
- gratis lærebøker
- nynorske lærebøker til samme tid og samme pris
- lokale krav.

Dette budsjettet kommer i ei tid da kapitalen er inne i den alvorligste krisa siden krigen. I året som har gått har regjeringa brukt milliarder av kroner til å subsidiere monopolkapitalens krise, penger som er tatt fra folks skattepenger. Blant annet har 250 mill. gått til Reksten.

Derfor er kampen om statsbudsjettet også en kamp mot monopolkapitalen og dens stat — mot subsidiering av kapitalens krise.

START AKSJONER LOKALT!

Vi oppfordrer elevene til å ta opp statsbudsjettsaka lokalt, utarbeide krav og lage aksjoner. Rød Ungdom og Norges Kommunistiske Studentforbund vil utarbeide en plattform for kampen mot statsbudsjettet som folk kan bestille. Vi mener at det er riktig å konsentrere aksjonene til første halvdel av november for å oppnå størst mulig slagkraft. Derfor: Reis kampen mot statsbudsjettet! Ta pengene fra monopolene!

2 saker fra NGS landsstyre

På siste landsstyremøte ble det avslørt at SU har sendt ut internpost til sine tillitsmenn på NGS' frankeringsmaskin. Det var beviser for at dette hadde skjedd 3 ganger ifjor høst. Slik har SU brukt elevenes penger til å sende ut post til sin organisasjon. Dette er en forbrytelse mot elevene, og etterforskes nå av en komite nedsatt av landsstyret.

Videre ble det i landsstyret vedtatt en oppfordring til alle

organer, fra elevråd osv. om ikke å velge inn nynazister. UH stemte mot denne oppfordringa!

Vi står foran viktige kamper i høst. Kampen mot statsbudsjettet, for elevenes demokratiske retter, osv. er viktige saker.

Det er en viktig oppgave for alle progressive å avsløre den reaksjonære alliansen mellom SU og UH i NGS. Dette vil bli en langvarig kamp, men den er avgjørende for flertallet av gymnasiastenes kamp!

I begynnelsen av september ble en yrkesskoleelev utvist fra Laksevåg Yrkesskole ved Bergen. Han hadde hengt opp ei veggavis som skarpt kritiserte at rektor på skolen hadde nedlagt forbud mot all politisk virksomhet på skolen, også i friminuttene. Eleven karakteriserte rektors metoder som »sleipe, råttne og ukameratslige». For dette ble eleven utvist fra skolen for godt. Utvisningen er seinere anka, og det har reist seg en

aldri å skaffe fram denne hjemmelen. For denne veggavis ble eleven straks utvist fra skolen i 2 dager.

Eleven stilte på skolen likevel, fordi han mente at utvisningen ikke var lovlig. Han hadde ikke fått forklart seg, og han mente derfor at en rektor ikke har noen rett til å utvise folk på egen hånd. Dette ble besvart med utvisning i ei uke, med advarsel om at han sannsynligvis ble utvist for godt fra skolen.

by all politisk virksomhet. Dette argumentet faller til jorda som støv, fordi da eleven var på lærerrådsmøte for å forklare seg før han ble utvist for godt, bad han om å få presisere hva han hadde ment med det som stod på veggavisa. Det var ingen interessert i å høre på.

Det andre argumentet er at han har forbrudt seg mot disiplinærreglementet for skolen. I såfall er det det at han har kritisert et nyinnført

løgn blir anerkjente metoder for borgerskapet. Fremst her står i dag Arbeiderpartiet og SV. Med utgangspunkt i tillitsmannsapparatet i Akergruppen har de satt i gang en kampanje for å suspendere kommunister fra Jern og Metall. Dette fordi kommunistene har avslørt at klasseforræderiet fra tillitsmennenes side nå står klarere enn noen sinne.

Dette er sjølvkjerna i den politiske reaksjonen som står fram for å forsvare kapitalismen nå ved krisa. Og det er i dette bildet utvisninga på Laksevåg må sees. Ikke engang formelt er denne utvisninga lovlig. Men vi vil merke at monopolkapitalen og staten vil ta enda grovere skyts i bruk for å hindre at folkets kampkraft får komme til uttrykk. Derfor er det viktig å møte slike utvisninger.

For kommunistene stiller seg likevel som hovedoppgave å forsvare folkets interesser, å mobilisere folk til hardere kamp mot forsøkene på å velte byrdene av krisa over på arbeidsfolk gjennom nedlegging av bedrifter, oppsigelser, og til og med lønnsreduksjoner. Bare når vi stiller oss i spissen for folkets kamp, vil kommunisthetsen bare slå tilbake på borgerskapet som en boomerang.

forsvar de demokratiske rettighetene

sterk bevegelse på skoler rundt om i landet for at rektors utvisning skal omgjøres, og eleven skal få full oppreisning.

Allerede første skoledag ble det satt opp en veggavis fra Rød Valgallianse på en avdeling av Laksevåg Yrkesskole. Den tok opp kampen mot de to supermaktene, USA og Sovjet, fordømte den sovjetiske invasjonen i Tsjekkoslovakia og mana til kamp mot supermaktens krigsforberedelser.

Avisa ble revet ned av skoleledelsen før noen elever hadde sett den.

Seinere kom det opp veggaviser om SV, som også ble revet ned av skoleledelsen. Det ble starta en forhørsrunde i klassene, for å finne »provokatøren» som det ble sagt. Til slutt meldte en elev seg, og påtok seg ansvaret. Han fikk advarsel hjem til foreldrene for dette. Rektor vedtok at det skulle være forbudt med all slags politisk virksomhet på skolen, og en annen elev svarte med en veggavis som kritiserte dette, og hevdet at rektor ikke hadde hjemmel i lover for dette vedtaket. Rektor klarte da heller

Heller ikke denne gang fikk han noen sjangs til å forklare seg. Etter ei uke, vedtok så lærerrådet at han var utvist for godt.

POLITISK UTVISNING

Rektor og lærerrådet har brukt to argumenter for å vise ut eleven. Det første er at han har ærekrenka rektor, ved å si at det er en »sleip, råttne og ukameratslig» handling å for-

reglement.

IMPERIALISMEN TRENGER REAKSJON

Lenin sier: »Politisk reaksjon over hele linjen er karakteristisk for imperialismen.» Vi ser dette nå som kapitalismen går inn i ei av sine økonomiske kriser. Suspendasjonene av progressive i fagbevegelsen, hets mot kommunister, bakvaskelser og

Demonstrasjon i Bergen til støtte for den utviste yrkesskoleeleven.